

CRAFT FOR- WARD

visions from

CRAFT
TRENDS
IN ASEAN
2015

ស្រែស្រុក

ស្រែស្រុក

04	Foreword
10	“Weaving the Past, Creating the Future”
12	Speaker Profiles
16	Brunei Syen Sofian / Syensai Design Work
18	Cambodia Em Riem / X-Em Design Gallery
20	Indonesia Tri Anugrah / BD+A Design
22	Laos Veomanee Douangdala / Ock Pop Tok
24	Malaysia Wen Hsia, Ang / WHBC Architects
26	The Philippines Antonio “Budji” Layug / Budji + Royal Architecture + Design
28	Singapore Kelley Cheng / The Press Room
30	Vietnam Pham Huyen Kieu / Haki Group
32	Myanmar Ulla Kroeber / Pomelo Design
34	Thailand Jeremiah Pitakwong / Bann Lae Suan Magazine
40	Summary
44	About SACICT

Foreword

Message from The CEO of the SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (Public Organization) The SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (Public Organization) or SACICT, as an organization that supports and promotes value of arts and crafts in Thailand, has always realized the importance of building and sustaining relationships within the region. Through creative networking of artisans, designers and craft creators among ASEAN countries, we continually evolves development upon the roots of our local wisdoms and rich cultures from past to present.

The Craft Trends in ASEAN Talk 2015 is one of SACICT's efforts to help support and encourage the craft collaboration in ASEAN. SACICT initiated the SACICT Craft Trends in 2014, when efforts were focused on gathering useful information pertaining to contemporary craft trends in Thailand from both the works that SACICT had collaborated with skilled and famous craftsmen and designers as well as outstanding works by designers or artists who stood out for their innovative qualities. The organization compiled all details into the SACICT Craft Trends Book, organized the SACICT Craft Trend Gallery exhibition, a 'Trend Inspiration Workshop', and facilitated several seminars to create dynamic movement on craft development in the country.

The Craft Trends in ASEAN Talk 2015 aims to share and exchange inspiring views of ASEAN artisans and trend-setters. We compiled knowledge and insights gained from the Talk and disseminate across the ASEAN and neighboring regions. The weaving of today's bond aspires to facilitate opportunities for future collaboration, as well as set the trends in the craft innovation of the ASEAN region in motion toward recognition at a global scale.

Mrs. Pimpapaan Chansilpa
CEO of SACICT

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) หรือ ศ.ศ.ป. ในฐานะองค์กรด้านการสนับสนุนและส่งเสริมคุณค่างานศิลปหัตถกรรมของไทย ได้เล็งเห็นความสำคัญของการเสริมสร้างความร่วมมือในภูมิภาคอาเซียน เพื่อเชื่อมโยงสายใยแห่งความคิดสร้างสรรค์ของอาเซียนที่ผูกพันกันแน่นแฟ้น และยาวนาน ซึ่งมีวิวัฒนาการจากอดีตสู่ปัจจุบันบนรากฐานแห่งภูมิปัญญา และวัฒนธรรม สู่อนาคต

Craft Trends in ASEAN Talk 2015 เป็นหนึ่งในความมุ่งมั่นของ ศ.ศ.ป. ในการเผยแพร่แนวโน้มหัตถกรรมของอาเซียน โดยได้ริเริ่มจัดทำ "SACICT Craft Trend" หรือ "แนวโน้มหัตถกรรมร่วมสมัย" ขึ้นในปี 2557 เพื่อรวบรวมข้อมูลแนวโน้มหัตถกรรมของไทย ทั้งจากงานที่ ศ.ศ.ป. สร้างสรรค์ ร่วมกับช่างผู้มีทักษะและนักออกแบบที่มีชื่อเสียง รวมถึงงานที่มีความโดดเด่นของนักออกแบบหรือศิลปินผู้สร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ๆ และเผยแพร่องค์ความรู้เหล่านั้นผ่านหนังสือ SACICT Craft Trend Book การจัดนิทรรศการ SACICT Trend Gallery กิจกรรม Trend Inspiration Workshop และการจัดสัมมนาต่างๆ เพื่อส่งเสริมให้เกิดผลงานสร้างสรรค์และนวัตกรรมใหม่ๆ ในแวดวงหัตถกรรมอย่างต่อเนื่อง

Craft Trends in ASEAN Talk 2015 เป็นกิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์หลักในการเชื่อมโยงภูมิภาคอาเซียนโดยเปิดเวทีให้ นักออกแบบ ศิลปิน และผู้คาดการณ์แนวโน้มจากอาเซียนได้พบปะ แลกเปลี่ยนมุมมองและเรียนรู้ร่วมกัน และรวบรวมองค์ความรู้ที่ได้จากกิจกรรม มาจัดทำเป็นหนังสือ Craft Trend in ASEAN 2015 เพื่อเผยแพร่ในภูมิภาคอาเซียนและในภูมิภาคอื่นๆ ในอนาคต ศ.ศ.ป. หวังเป็นอย่างยิ่งว่า สายใยแห่งการเชื่อมโยงนี้ จะเป็นจุดเริ่มต้นในการผลักดันให้การสร้างสรรค์แนวโน้มงานหัตถกรรมของภูมิภาคอาเซียน เป็นที่รู้จักและยอมรับในระดับสากลต่อไป

นางพิมพ์พรพรรณ ชาญศิลป์
ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ
(องค์การมหาชน)

The value of our work can only be seen by others when we came out with a final product, where they put a price tag on it.

But the true value for us craftsman, creatives, artist and many others who innovate with ideas and creativity is in the work and process that we put into and that is where the real value, that need to be nurture, encourage and appreciated.

“Weaving the Past, Creating the Future”

Craft Trends in ASEAN 2015 provided an overview of craft movements in The Southeast Asian region, or ASEAN (The association of Southeast Asian Nations), one of the most robust, diverse and rapidly developing regions in the world. Welcoming speakers representing avant-garde contemporary craft and design movements and creative industries of all the association's nations: Brunei Darussalam, Cambodia, Indonesia, Lao PDR, Malaysia, Myanmar, the Philippines, Singapore, Vietnam and Thailand, the event provided an opportunity for the diversity of the regions craft heritages and contemporary practices to be recognized.

Historically, each nation in ASEAN has experienced a different evolution and a different phase of politic and economic upheaval such as European colonization, Japanese invasion and occupation, WWII, foreign nation occupation, cold war, civil war, political segregation, economic sanction, internal turmoil, recovery and finally a true ASEAN unification. As a result, each nation is currently at a different stage of economic and political status; therefore, art, craft, and design development is directly influenced by these factors.

Furthermore, as “craft, art and design are words heavily laden with cultural baggage,” the ASEAN community of craft representing this concept and its uniqueness varies greatly both in terms of depth and variety.

Despite all the differences we may confront such as ethnicity, culture and tradition, language and religion, we do share a lot of common ground in terms of being an ASEAN member and the ideas shared through the Weaving the Past, Creating the Future event provided a clear portrayal of both the differences and the similarities we share as ASEAN nations toward the craft and contemporary design scenes.

“ถักทออดีต สร้างสรรค์อนาคต”

งานสัมมนาแนวโน้มของงานฝีมือในอาเซียนประจำปี 2558 ให้ภาพรวมของกระแสนิยมของงานฝีมือในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรืออาเซียน (ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน) ซึ่งเป็นหนึ่งในภูมิภาคที่มีความแข็งแกร่ง หลากหลายและมีการพัฒนาอย่างรวดเร็วที่สุดภูมิภาคหนึ่งของโลก งานครั้งนี้ได้เชิญผู้บรรยายที่เป็นตัวแทนของผู้ทำงานฝีมือร่วมสมัยที่มีผลงานล้ำยุคและขับเคลื่อนงานด้านออกแบบและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์จากประเทศต่างๆ ในประชาคม อาทิเช่น บรูไนดารุสซาลาม กัมพูชา อินโดนีเซีย สาธารณประชาธิปไตยประชาชนลาว มาเลเซีย เมียนมาร์ ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ เวียดนาม และไทย ซึ่งเปิดโอกาสให้เกิดการยอมรับงานฝีมือที่เป็นมรดกตกทอดมาและที่เป็นงานร่วมสมัย

ทางประวัติศาสตร์นั้น แต่ละประเทศในอาเซียนต่างก็มีประสบการณ์ทางด้านวิวัฒนาการและช่วงเวลาการเปลี่ยนแปลงที่ใหญ่ๆ ทางการเมืองและเศรษฐกิจของประเทศที่แตกต่างกันไป อาทิเช่น เป็นอาณานิคมของประเทศในแถบยุโรป ถูกรุกรานและยึดครองโดยญี่ปุ่นในสมัยสงครามโลกครั้งที่สอง ยึดครองโดยประเทศอื่น สงครามเย็น สงครามกลางเมือง การแบ่งแยกทางการเมือง การแทรกแซงทางเศรษฐกิจ ความวุ่นวายภายใน การฟื้นฟู และในที่สุดก็รวมกลุ่มเป็นอาเซียนอย่างแท้จริง ด้วยเหตุนี้ ปัจจุบันแต่ละประเทศต่างก็มีสถานะทางด้านเศรษฐกิจและการเมืองที่แตกต่างกัน ดังนั้นการพัฒนาทางด้านงานฝีมือและการออกแบบจึงได้รับอิทธิพลโดยตรงจากปัจจัยเหล่านี้ ยิ่งกว่านั้น “คำว่างงานฝีมือ ศิลปะ และงานออกแบบเป็นคำที่มีภาระของวัฒนธรรมที่ต้องแบกรับมาอย่างหนักด้วย” ประชาคมงานฝีมือแห่งอาเซียนเป็นตัวแทนของแนวความคิดและเอกลักษณ์ที่หลากหลายอย่างมากทั้งในแง่ความลึกและความหลากหลาย ถึงแม้ว่าเราจะเผชิญกับความแตกต่างที่หลากหลาย เช่น เชื้อชาติ วัฒนธรรมและประเพณี ภาษาและศาสนา แต่เราก็มีหลายสิ่งร่วมกัน นั่นก็คือความเป็นสมาชิกประชาคมอาเซียน และแนวความคิดที่นำมาแข่งขันกัน ผ่านงานถักทออดีต สร้างสรรค์อนาคตในครั้งนี้ ได้ทำให้เห็นภาพของทั้งความแตกต่างและความเหมือนที่เราแบ่งปันกัน ผ่านทางงานฝีมือและงานออกแบบร่วมสมัยอีกด้วย

Speaker profiles

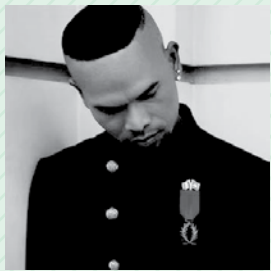

Syen Sofian
Founder of Syensai Design Work, Brunei

Syen Sofian is the founder and creative director of Syensaidesign work, an organization founded in 2001 in Brunei Darussalam that provides consultation regarding many interdisciplinary scopes of design including the advertising and graphic design fields, branding and identity development. Sofian is further the founder of Designers Alliance Brunei and takes on the role of organizing a committee within the Brunei Art Forum. Apart from design, Syen opened Matadoe, a café and men's boutique, manages Bruneoions.com, a local website focusing on creativity and lifestyle and is currently working on his first book, 'Brunei's 100 Best Logo Designs.'

ซเยน โซเฟีย เป็นผู้ก่อตั้ง Syensai Design Work ขึ้นในปี 2001 ซึ่งเป็นบริษัทที่ปรึกษาด้านการออกแบบของบรูไนที่ทำงานครอบคลุมหลากหลายสาขาโดยเฉพาะงานด้านโฆษณาและกราฟิกดีไซน์ ซเยน โซเฟีย มีบทบาทสำคัญในการสร้างความเคลื่อนไหวให้กับวงการออกแบบและศิลปะของประเทศบรูไน ซึ่งเขาได้เป็นผู้ก่อตั้ง Designers

Alliance Brunei และดำรงตำแหน่งเป็นคณะกรรมการจัดงานให้กับ Brunei Art Forum นอกเหนือจากบทบาทในแวดวง การออกแบบ ซเยนยังมีร้านเสื้อผ้าสำหรับผู้ชายและร้านกาแฟชื่อว่า Matadoe รวมไปถึงการดูแล Bruneoions.com เว็บไซต์เกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์และไลฟ์สไตล์ นอกจากนี้ซเยนกำลังจะมีผลงานหนังสือเล่มแรกของเขายาวได้ชื่อว่า 'Brunei's 100 Best Logo Designs'

Em Riem
Artist and Founder of X-Em Design Gallery, Cambodia

Following completion of his studies in graphic arts at the Royal University of Fine Arts in Phnom Penh, Em Riem furthered his education at the Saint-Étienne École des Beaux-arts in France. A dedicated artist and designer, Riem works in various media including paint, sculpture and furniture design and his works are presently being collected by various museums internationally.

Following completion of his studies abroad, Riem returned to Cambodia to open the X-Em Design Gallery in Phnom Penh in 2007, an initiative aimed at exhibiting works of art and design by both local and international designers and ensuring that contemporary works of art and design are accessible to the local Cambodian audience.

หลังจากจบการศึกษาด้าน graphic arts จากพนมเปญ เอ็ม เรียม ได้ตัดสินใจไปศึกษาต่อที่ประเทศฝรั่งเศส เอ็มเป็นทั้งศิลปินและนักออกแบบ ซึ่งผลงานของเขาครอบคลุมหลากหลายสาขา ไม่ว่าจะเป็นภาพเขียน งานปั้น และการออกแบบเฟอร์นิเจอร์ ผลงานของเขาได้ถูกสะสมไว้ในพิพิธภัณฑ์ศิลปะต่างๆ หลายที่ หลังจากจบการศึกษาจากฝรั่งเศส เอ็มได้ย้ายกลับมาทำงานในกัมพูชาในปี 2007 เขาเปิด The X - Em Design Gallery ขึ้นในกรุงพนมเปญ เพื่อจัดแสดงผลงานศิลปะและงานออกแบบของนักออกแบบท้องถิ่นและนักออกแบบนานาชาติ ซึ่งเอ็มตั้งใจอยากให้ผลงานเหล่านี้มีโอกาสเข้าถึงกลุ่มคนในกัมพูชาอย่างทั่วถึง

Tri Anugrah
BD+A Design, Associate Creative Director and Head of Trend Research, Indonesia

A graphic designer with interests in the development of local crafts and research into the prediction of trends and tendencies, Tri Anugrah began her career as a designer and the head of trend research at BD + A Design, a multidisciplinary design consultancy in 2006. Having worked on several cross-disciplinary projects including visual and graphic design works, space and retail design, industrial design, the development of brand and corporate identities and the development of products, Anugrah is an active member of ADGI (Indonesian Graphic Designers Association) and has served on its board from 2010 – 2012. With a passion for the development of local products, Anugrah has worked as a mentor in several product development workshops throughout Indonesia as well as aided in the development of products for many SME businesses in Pulau Jawa and Kalimantan.

ตรี อนุเคราะห์ เป็นกราฟิกดีไซน์เนอร์ที่มีความสนใจเรื่องของการพัฒนางานหัตถศิลป์ท้องถิ่นและการวิจัยแนวโน้มของเทรนด์ ตรีเริ่มต้นงานของเธอด้วยการเป็นนักออกแบบและหัวหน้าทีมวิจัยในเรื่องของเทรนด์ให้กับบริษัท BD + A Design ในปี 2006 นอกจากนั้น ตรียังเป็นสมาชิกคนสำคัญของ ADGI (Indonesian Graphic Designers Association) ตั้งแต่ปี 2010-2012 ซึ่งเธอได้ทำงานที่มีความคาบเกี่ยวในหลายสาขาไม่ว่าจะเป็น งานด้านกราฟิก

ดีไซน์, งานออกแบบพื้นที่ร้านค้า, งานออกแบบอุตสาหกรรม ไปจนถึงการพัฒนาแบรนด์และการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และด้วยความสนใจในเรื่องของการพัฒนางานหัตถศิลป์ท้องถิ่น ตรีจึงเป็นที่ปรึกษาให้กับกิจกรรมเวิร์กช็อปเพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นต่างๆ ในอินโดนีเซียรวมทั้งมีส่วนร่วมในการทำงานวิจัยเพื่อทำนายแนวโน้มและพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้กับธุรกิจ SME หลายแห่งในเกาะชวาและกาลิมันตัน

Veomanee Douangdala
Cofounder of Ock Pop Tok, Laos

Veomanee Douangdala began learning the practice of weaving from her mother at the young age of 8. Continuing on with her passion for the practice, she co-founded Ock Pop Tok in Luang Prabang with Joanna Smith in the year 2000 in order to spread and share the arts of local textiles and dyeing techniques through the arrangement of cultural activities and events. Douangdala's extensive knowledge of traditional textile techniques, patterns and motifs continues to inspire the designs at Ock Pop Tok as she works closely with

the OPT weavers and the village based artisans to guide their creativity and provide opportunities for learning and financial stability. Together, Douangdala and the artisans groups revive old patterns while reinterpreting traditional motifs to better suit contemporary sensibilities. Douangdala has further held key leadership positions at the Luang Prabang Chamber of Commerce, the Lao Women's Union and the Luang Prabang Handicrafts Association.

แววมณี ดวงดารา เริ่มเรียนรู้เกี่ยวกับงานทอผ้าจากคุณแม่ของเธอตั้งแต่อายุ 8 ขวบ และยังคงฝึกฝนเรื่อยมา เธอก่อตั้ง "ออกพอบตก" ร่วมกับ Joanna Smith ขึ้นในปี 2000 ขึ้นในเมืองหลวงพระบางเพื่อเผยแพร่ศิลปะการทอและย้อมผ้าท้องถิ่น ด้วยการจัดกิจกรรมทางศิลปวัฒนธรรมมากมาย ความรู้ในเรื่องลวดลายและการทอผ้าแบบพื้นบ้านที่มีลักษณะเฉพาะของแววมณีมีอิทธิพลต่องานดีไซน์จากออกพอบตก เนื่องจากเธอได้ทำงานใกล้ชิดกับช่างทอและช่างหัตถศิลป์ ซึ่งเธอเป็นทั้งผู้นำในเรื่องความคิดสร้างสรรค์และเป็นผู้ให้โอกาสในการเรียนรู้ รวมไปถึงโอกาสทางการเงิน แววมณีร่วมกับกลุ่มช่างหัตถศิลป์ยังได้ร่วมกันชุบชีวิตลวดลายโบราณ และในขณะที่เดียวกันก็ได้ให้นิยามใหม่กับความเป็นเอกลักษณ์แบบพื้นบ้านเพื่อก่อให้เกิดความรู้สึกร่วมสมัยมากขึ้น นอกจากนั้นแววมณียังดำรงตำแหน่งเป็นผู้นำให้กับองค์กรสตรีและสมาคมหัตถศิลป์ในหลวงพระบางอีกด้วย

Wen Hsia, Ang
WHBC Architects, Malaysia

A two person strong office based in Kuala Lumpur Malaysia, Wen Hsia and BC Ang co-founded WHBC Architects in 2007. Having graduated from the University of Malaya, Wen Hsia Ang is the eldest daughter of a builder and a tailor and therefore grew up playing with the sewing machine and around work sites from the young age of seven. However, while building cardboard houses and making fashion shows were here favorite pastimes, these were not the reasons that she became an architect. Being led to believe that architecture is like mathematical problems to be solved by calculations and undiscovered formulas, she loved the idea and stumbled into the profession. Believing that every project should manifest a simple idea and that each idea can be illustrated through

a sketch, WHBC Architects have built many famous works such as the Dog Hotel (2012) and Telegraph Pole House (2009) and their works have been published in Malaysia, Thailand, Singapore, China, Japan, the Netherlands and Australia.

เวน ฮเซีย ก่อตั้งบริษัท WHBC Architects ร่วมกับสามี บีซี อัง (BC Ang) ขึ้นในปี 2007 ที่กัวลาลัมเปอร์ มาเลเซีย เวนฮเซีย จบการศึกษาจาก University of Malaya เธอเติบโตขึ้นมาในครอบครัวที่มีกิจการรับเหมาก่อสร้างและร้านตัดเสื้อ แต่จักรเย็บผ้าและช่างงานก่อสร้างก็ไม่ได้มีอิทธิพลต่อการเลือกที่จะเป็นสถาปนิกของเธอ เวนฮเซียเชื่อว่างานสถาปัตยกรรมมีความคล้ายคลึงกับโจทย์คณิตศาสตร์ที่ต้องแก้ปัญหาด้วยการคิดคำนวณและการค้นหาสูตร ซึ่งเธอรักในแนวคิดนี้และเลือกที่จะทำมันเป็นอาชีพ นอกจากนั้นเธอยังเชื่อว่าผลงานทุกชิ้นควรจะแสดงออกถึงความเรียบง่ายและสามารถถูกอธิบายได้ด้วยเพียงลายเส้นเสกซ์ ซึ่ง WHBC Architects ได้สร้างผลงานที่เป็นที่รู้จักมากมาย เช่น the Dog Hotel (2012) และ Telegraph Pole House (2009) และผลงานของพวกเขายังได้ถูกตีพิมพ์ในหลายประเทศ ได้แก่มาเลเซีย, ไทย, สิงคโปร์, จีน, ญี่ปุ่น, เนเธอร์แลนด์ และออสเตรเลีย

Antonio "Budji" Layug

Co-Founder of Budji +Royal Architecture + Design The Philippines

Having studied at the New York School of Interior Design and spent several years traveling the world, Layug's extensive travels provided him with a range of aesthetic languages and experiences to draw from while his background as a space planner and interior designer equipped him with a highly developed sense of interior and exterior space. Upon his return to the Philippines, Layug began to explore his native country's landscape and, fascinated by the skills of the workmen he witnessed building a traditional bamboo outrigger canoe, began to design furniture that incorporated traditional techniques and indigenous organic materials. Stemming from his holistic approach toward design focused on both state of the art technologies and a commitment to organic forms and materials such as pandan, bamboo and Philippine hardwoods, Layug's

fresh interpretation of forms into uniquely modern designs is evidence to the fact that he is as devoted to craftsmanship and detail as he is to function and design. Co-founding Budji + Royal Architecture + Design with Royal Christopher Lopez Pineda in 2001, the duo have designed many world-renowned works of furniture and interior design that further celebrate a total approach toward design where the demands of architecture, interior design, furniture, home accessories and landscaping are brought together to complement one another in the creation of an integrated whole while closely adhering to the design principle that: design, in whatever discipline, reaches excellence when form and function co-exist harmoniously.

แอนโทนีโอ "บูดจี" เลอเยก จบการศึกษาจากนิวยอร์ก บูดจีมีความถนัดในการออกแบบและตกแต่งพื้นที่ทั้งภายในและภายนอก หลังจากกลับมาใช้ชีวิตในฟิลิปปินส์ เขาได้เริ่มที่จะสำรวจพื้นที่ที่นั่นและหันมาสนใจงานทักษะงานฝีมือของคนพื้นถิ่น หลังจากนั้นเขาจึงได้เริ่มออกแบบเฟอร์นิเจอร์ที่ความผสมผสานระหว่างเทคนิคพื้นบ้านและวัสดุธรรมชาติท้องถิ่น เช่นปาล์มและไม้ไผ่ ซึ่งแม้ว่าวัสดุที่ใช้นั้นคือวัสดุท้องถิ่น แต่บูดจีก็สามารถทำให้งานออกแบบของเขาแน่นดูโมเดิร์นแบบมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวขึ้นมาได้ บูดจีได้ก่อตั้งบริษัท Budji + Royal Architecture + Design ขึ้นมาที่ รอยัลคริสโตเฟอร์ โลเปซ ในปี 2001 ซึ่งมีผลงานออกแบบภายในและงานออกแบบเฟอร์นิเจอร์เป็นที่รู้จักในระดับนานาชาติ

Kelley Cheng

Founder of The Press Room Singapore

3-time SOPA (Society of Publishers Asia) Award winning Editor and Creative Director Kelley Cheng is literally a Jill-of-all-trades – a pop culture junkie who abandoned her honors degree in architecture to pursue her dream in making a magazine. After a decade of running her own magazine ish, a Singapore-based magazine devoted to art and design, today she is the Editor-in-Chief of Singapore Architect magazine and runs her own publishing & design consultancy, The Press Room. Seeking to find new dimensions and languages in publishing and design, The Press Room takes on everything from books, brands, graphics and documentaries to spaces, stage and film set designs and, with a philosophy that design is about good ideas, draws no boundaries and therefore finds their practice to be multi-disciplinary in nature. As an active director and educator, Cheng sits on the advisory panels for educational and design institutions (Singapore Polytechnic's School of Design and Singapore Furniture Industry Council Design Development Committee) and has served on the jury for many international design competitions including the Red Dot Awards, Asia Design Awards, Nagoya-Go!, Creative Awards and James Dyson Award.

เคลลี่ เซง เป็นสถาปนิกที่หันมาทำงานหลากหลายแขนง ในอดีตเธอคือบรรณาธิการผู้ก่อตั้งนิตยสาร ish นิตยสารด้านการออกแบบและศิลปะฉบับแรกๆ ของสิงคโปร์ ปัจจุบันเคลลี่เป็นบรรณาธิการบริหารให้กับนิตยสารสมาคมสถาปนิกสิงคโปร์ และเปิดบริษัทของตัวเองในนาม The Press Room รับเป็นที่ปรึกษาและรับงานออกแบบสิ่งพิมพ์รวมไปถึงงานสร้างสรรค์เกี่ยวกับศิลปะวัฒนธรรมโดยเฉพาะ นอกจากนี้ เคลลี่ยังรับตำแหน่งคณะกรรมการที่ปรึกษาให้กับสถาบันการศึกษาด้านการออกแบบในสิงคโปร์ รวมทั้งเป็นกรรมการตัดสินรางวัลสำคัญๆ ของโลก อาทิ Red Dot Awards, Asia Design Awards, Nagoya-Go!, Creative Awards และ James Dyson Award เป็นต้น

Ulla Kroeber

Lead Designer of Pomelo Design Myanmar

Ulla Kroeber is the lead designer of Pomelo design, a Myanmar handicraft center under which various designers have come together to provide a fair trade market place for Myanmar pro-

ducers, artisans and designers. Following her passion for finding unusual solutions and utilizing the local context to its fullest, Kroeber works closely with Pomelo groups to ensure crafts are produced at the highest level of quality possible while demonstrating her deep commitment to the arts and cultural expression. Originally from Germany, Kroeber holds a degree in architecture and enjoys exploring local markets and listening to live music. Pomelo, with Kroeber's assistance, remains committed to its efforts and ethics, and has remained a nonprofit business while becoming Myanmar's crafts center focused on its aim to improve craft products by fusing them with a contemporary twist attractive to international customers.

อุลลา โครเบอร์ ผู้นำทีมออกแบบจาก Pomelo ศูนย์หัตถกรรมที่เกิดจากการรวมตัวของนักออกแบบหลายสาขา Pomelo จำหน่ายผลงานออกแบบและงานฝีมือร่วมสมัยจากช่างและนักออกแบบท้องถิ่นของพม่า โดยไม่ได้มุ่งหวังผลกำไรเป็นหลัก โครเบอร์ทุ่มเทการทำงานให้กับ Pomelo โดยเธอตั้งใจใ้แก่งานหัตถกรรมทุกชิ้นที่ถูกผลิตออกมามีคุณภาพดี สามารถถ่ายทอดอารมณ์และความรู้สึกทางด้านศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่นออกมาได้ โครเบอร์จบการศึกษาด้านสถาปัตยกรรมจากเยอรมนี ซึ่งปัจจุบันโครเบอร์และผู้ช่วยของเธอยังคงตั้งใจรักษาปรัชญาหลักของ Pomelo ไว้และยังคงความเป็นธุรกิจแบบไม่มุ่งหวังผลกำไรเป็นหลัก จึงทำให้ Pomelo กลายเป็นศูนย์กลางของงานหัตถศิลป์ของพม่าที่มีการพัฒนาให้เจาะกลุ่มเป้าหมายนานาชาติเพิ่มมากขึ้น

Pham Huyen Kieu

Member of the Board of Directors and Founder of Haki Group, Vietnam

An award-winning graduate of the Graphics Faculty, Hanoi University of Industrial Fine Arts, Pham Huyen Kieu founded Haki Group in 1994, comprising Advertising, Branding, Design, Publishing and more recently, Craft. With over 20 years of experience working in brand development research, Kieu has taken on hundreds of research and design development projects and created and managed brand development work in all areas of economic, social and public services. Following 18 years of direct management, Kieu is now a member of the Board of Directors, Haki Group and Chief Consultant for the Haki Brand, spending more time on professional endeavors in general, and design in particular.

ฟาม ฮูเยน เคียว จบการศึกษาด้านการออกแบบกราฟิกจากฮานอย เขาก่อตั้ง Haki Group ขึ้นในปี 1994 รับงานโฆษณา งานออกแบบ งานสร้างแบรนด์ และงานหัตถกรรม เคียวได้ทำงานวิจัยทางด้านพัฒนาแบรนด์มาเป็นเวลากว่า 20 ปี เขาจึงมีผลงานด้านการวิจัย โครงการพัฒนาการออกแบบ และการบริหารงานด้านการพัฒนาแบรนด์เป็นจำนวนมาก ปัจจุบันเคียวเป็นหนึ่งในบอร์ดผู้บริหารของ Haki Group และหัวหน้าทีที่ปรึกษาให้กับ Haki Brand

Jeremiah Pitakwong

Editor - in - Chief Bann Lae Suan Magazine Thailand

Jeremiah Pitakwong is the Editor-in-Chief of Baan Lae Suan, a popular house and garden lifestyle design magazine based in Bangkok, Thailand. With an education and background in architecture and urban planning, Pitakwong is an important supporter of the research of innovative arts trends in Thailand and has taken the duty upon himself to summarize the ways in which the trends of the creative field will turn in the very near future, providing an annual

report of movements around the world of craft products. Pitakwong's insights manifest in an invaluable outlook on contemporary design practice in Thailand and provide both designers and design enthusiasts alike with a reliable and informative source when it comes to investigating the story behind the making of Thailand's many creative and unique craft and design products.

เจอร์เมย์ พิทักซวงค์ บรรณาธิการอำนวยการนิตยสารบ้านและสวน เขาจบการศึกษาด้านสถาปัตยกรรมและการวางผังเมืองเจอร์เมย์เป็นผู้มีบทบาทสำคัญในงานศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแนวโน้มทางด้านนวัตกรรมศิลป์ของไทย เขาได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่สรุปแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้โดยการจัดทำรายงานประจำปีว่าด้วยกระแสความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับงานหัตถกรรมทั่วโลก

Brunei Syen Sofian

Brunei is rich with fine craftsmanship and many examples of exquisite beauty. Beautiful design, pattern and crafted work from fabrics, woods, brass, silver and gold can be found here. However, many of the craft products are now limited to souvenirs and gifts and craft practices are rarely a main source of income or career. Being labeled as art and craft, they are considered hobbies or merely a means of earning a side income. As a brand designer, I see much potential in bringing traditional designs and patterns into present daily usage and great importance in designers looking back at what is culturally and traditionally available in order to bring those influences into their present works and projects, either in practice or in concept, and further traditions into the future.

Although I personally think it is important for crafters' tools to be developed and upgraded with technology, the authenticity and originality of traditions must be kept and preserved by skillful individuals in order to be appreciated and valued as references. I also see the role of branding in elevating the value of these hybrid traditional craft products in Brunei. On a regional scale, each country in ASEAN can bring their unique product and story, and commonly adopt a united brand identity. This one united branding will bring products and stories of various countries together under one great epic brand from South East Asia. Furthermore, each country can use their existing organization to provide logistics and marketing support, ensuring the possibility of this united brand expanding further within international venues.

บรูไนเป็นประเทศที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยงานหัตถกรรมและของตกแต่งที่มีความงดงามอยู่มากมาย งานออกแบบ ลวดลาย งานหัตถกรรม อันวิจิตรตระการตาที่ปรากฏบนผ้าไหม ทองเหลือง เงิน และทองคำ มีให้เห็นอยู่ทั่วไป อย่างไรก็ตามงานหัตถกรรมส่วนใหญ่ยังคงจำกัดอยู่ในวงของที่ระลึกและของขวัญ ช่างฝีมือยังไม่สามารถสร้างรายได้หลักหรือยึดเป็นอาชีพได้ คนที่ทำงานพวกนี้จะเป็นงานอดิเรกและเป็นรายได้เสริมเท่านั้น การที่ผมเป็นนักออกแบบทางด้านแบรนด์ ผมได้เห็นศักยภาพในการนำเอางานออกแบบและลวดลายแนวประเพณีมาใช้ในชีวิตประจำวันและเห็นความสำคัญที่นักออกแบบจะมองย้อนกลับดูว่าในวัฒนธรรมและประเพณีมีอะไรที่นำมาใช้ในงานและโครงการปัจจุบันได้บ้างไม่ว่าจะนำมาใช้โดยตรงหรือใช้เป็นแนวความคิดเพื่อต่อยอดงานประเพณีสู่อนาคต

แม้ว่าผมจะเห็นความสำคัญของการพัฒนาอุปกรณ์ในการผลิตงานด้านหัตถกรรมให้ทันสมัยยิ่งขึ้นด้วยเทคโนโลยี แต่เนื้อหาดั้งเดิมของประเพณียังคงจะต้องรักษาเอาไว้โดยงานช่างฝีมือที่มีความชำนาญเพื่อให้คุณค่าของมรดกอยู่ต่อไป ผมมองเห็นบทบาทของการสร้างแบรนด์ในการสร้างมูลค่าให้กับงานหัตถกรรมพื้นบ้านลูกผสมของบรูไนในระดับภูมิภาค แต่ละประเทศในอาเซียนสามารถนำเอาความโดดเด่นของผลิตภัณฑ์และเรื่องราวมาพัฒนาาร่วมกันภายใต้เอกลักษณ์ของแบรนด์เดียวกัน แบรนด์นี้จะเป็นที่เล้าเรื่อของประเทศต่างๆ ภายใต้อิทธิพลของความเป็นเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ยิ่งไปกว่านั้นแต่ละประเทศยังสามารถใช้ชื่อการค้าที่มีอยู่แล้ว ช่วยสนับสนุนในเรื่องการขนถ่ายสินค้าและทำการตลาด ช่วยให้แบรนด์อาเซียนแบรนด์นี้ปรากฏอยู่ในทุกๆ สนามบินท่าอากาศยานและรวมไปถึงพื้นที่อื่นๆ ในระดับนานาชาติ

For us craftsman, whether you are doing graphics, architecture, sculpture, or landscape, the working process is where the real value is and that needs to be appreciated

สำหรับเราแล้ว เวลาพูดถึงงานหัตถกรรม ไม่ว่าจะคุณจะทำงานกราฟิก สถาปัตยกรรม ประติมากรรม หรือภูมิสถาปัตยกรรม กระบวนการในการทำงานเป็นหัวใจของทุกอย่างและจำเป็นต้องได้รับการเอาใจใส่อย่างดี

Uniting a common brand identity

Growing tradition into a sustainable market

In Cambodia, we are just starting to think about design... so, for the future of design in Cambodia, what we need to be thinking about is sustainable design

ในกัมพูชา เราเพิ่งจะเริ่มคิดถึงเรื่องงานออกแบบ... ถ้าจะมองไปถึงอนาคตของงานออกแบบในกัมพูชา สิ่งที่เราจะต้องคิดถึงก็คืองานออกแบบเพื่อความยั่งยืน

Cambodia Em Riem

Handicraft production has a long history in Cambodia and is apart of the country's living heritage. Sustained by the steady or seasonal output of hundreds of thousands of workers and small-scale farmers, handicraft work employs great numbers in the production of traditional items such as silk, pottery, stonework and rattan.

As for what the future holds, it is very probable that this activity will remain sustainable, as it serves as a steady source of income or substantial second income, is an important sector in the nation both economically and socially and is deeply rooted in the Khmer tradition. It is likely that this tradition will carry on with regard to the techniques, styles and categories of items produced.

That's a good thing. On the other hand, what needs to be modernized is the marketing and distribution system so that the production sector can adapt to the new demands of tourism development and the export market. Obviously, the traditional features of these products give them their "added value." There is no need to change them; they simply need to be made known and sold.

In addition to this field of handicraft products is another that must be seen as distinct from traditional objects - the invention of new forms and the realm of designers with knowledge of what is being done elsewhere in the world. These designers need to be intimately familiar with traditional arts and crafts in order to use materials found locally, partner with traditional craftsmen and shape our craft traditions into sophisticated and contemporary forms.

การผลิตสินค้าด้านหัตถกรรมมีประวัติศาสตร์ยาวนานในประเทศกัมพูชาและเป็นมรดกสืบทอดต่อกันมาจนถึงปัจจุบัน โดยมีช่างฝีมือจำนวนมากที่ทำงานตลอดปีและทำในช่วงเวลา ผลผลิตที่พวกเขาสร้างขึ้นมักจะเป็นงานพื้นบ้านอย่าง ผ้าไหม ถ้วยชาม งานหิน และหวาย

ในอนาคตช่างฝีมือเหล่านี้ยังคงสามารถดำเนินกิจกรรมต่อไปรอบเท่าที่พวกเขาสามารถสร้างรายได้ ไม่ว่าจะเป็นรายได้หลักหรือรายได้เสริม งานหัตถกรรมมีความสำคัญทางเศรษฐกิจ และสังคมของชาติ และดูเหมือนว่าประเพณีนี้ยังคงได้รับการส่งเสริมต่อไปตามเทคนิค รูปแบบ และกลุ่มสินค้าที่ผลิตขึ้น

นั่นเป็นเรื่องดี แต่อีกด้านหนึ่งระบบการกระจายสินค้าและการตลาด ยังคงต้องการการปรับปรุงให้ทันสมัย สามารถรองรับความต้องการใหม่ๆ อันเกิดจากการเติบโตของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและตลาดส่งออก การนำเอาคุณลักษณะพื้นถิ่นใส่เข้าไปในผลิตภัณฑ์ทำให้เกิดการเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้า ไม่จำเป็นต้องไปเปลี่ยนแปลงรูปแบบอะไรอีก เพียงแค่ทำให้สินค้าเป็นที่รู้จักและกระจายออกไปสู่ผู้ซื้อให้ได้

นอกเหนือจากสินค้าหัตถกรรมแล้ว ยังมีงานสร้างสรรค์จากนักออกแบบที่ต้องการนำเอาความพิเศษของงานพื้นบ้านมาต่อยอดในภาษาสากล นักออกแบบพวกนี้จำเป็นต้องทำความเข้าใจกับศิลปะและหัตถกรรมท้องถิ่นเพื่อที่จะหาวัสดุท้องถิ่น หรือร่วมกับช่างฝีมือท้องถิ่น เพื่อพัฒนารูปทรงของหัตถกรรมพื้นบ้านให้มีชิ้นเชิงออกแบบและร่วมสมัยมากกว่าจะเป็นงานพื้นบ้านทั่วไป

Indonesia Tri Anugrah

Trends should be related to culture, especially in a country as diverse as Indonesia. The idea of craft weaving its way throughout all disciplines and a celebration of slow design, or slowness in process, such as the use of natural dyes, wicker, weaving and carving, have always been culturally manifest as a main character of South East Asian design. Slowness is a philosophy that optimizes the comfort of being in touch with the environment, enhancing the quality of experience and wellness.

Creative industries in Indonesia are quite sensible to the latest design trends and capable of decoding them within a local context. Through community-run initiatives and collaboration in cross-discipline and cross-generation projects, a healthy network and environment to trigger innovation is created. Digital fabrication is now more accessible than ever, but many designers still long for the journey of 'making.' The Makers movement and makerspaces are the new platforms for innovation in manufacturing that can support enjoyment of the hands-on process of creation.

To preserve tradition means to continuously develop it. Craft is not all fond of artifacts. Crafts as object should have fundamental components: technique-concept-utility-structure-and material which are continuously transformed in the production of new objects. Indonesia is encouraging a new generation of makers to respond to technology, use education for open, cross-collaboration and story-telling to communicate craft's value. Through this design language, tradition is becoming the new chic. In the end, design trends are not the point. Trends help us find the right opportunities, generate the right ideas, and then execute them in the right way.

แนวโน้มควรมีความสัมพันธ์กับวัฒนธรรมโดยเฉพาะในประเทศที่มีวัฒนธรรมหลากหลายอย่างอินโดนีเซีย แนวความคิดเกี่ยวกับการร้อยเรียงงานหัตถกรรมแขนงต่างๆ เข้าด้วยกัน การเชิดชู Slow Design หรือความช้าในกระบวนการ อาทิ งานย้อมสีธรรมชาติ งานจักสาน งานทอ และงานแกะสลัก ต่างเป็นงานที่เป็นเอกลักษณ์ในงานออกแบบของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ความช้าเป็นปรัชญาของตะวันออกที่สะท้อนวิถีชีวิตอันละเอียดละไมไม่มีความสัมพันธ์กับธรรมชาติ เป็นปัจจัยในการส่งเสริมคุณภาพของประสบการณ์และความสมบูรณ์พูนสุขในชีวิต

อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ในอินโดนีเซียค่อนข้างจะเกาะกระแสไปกับแนวโน้มงานออกแบบล่าสุดและถอดรหัสแนวโน้มเหล่านั้นออกมาในบริบทของท้องถิ่น ชุมชนนักสร้างสรรค์มีการทำงานร่วมกันระหว่างสาขาต่างๆ รวมทั้งคนหลายรุ่นก่อเกิดเป็นเครือข่ายที่แข็งแกร่งในการสร้างนวัตกรรม แม้ว่าเทคนิคการประกอบชิ้นงานในระบบดิจิทัลเป็นเรื่องที่เข้าถึงได้ง่ายกว่าแต่ก่อนมากนัก แต่ก็ยังมีนักออกแบบอีกหลายคนที่ยังมุ่งมั่นต่อการผลิตแบบงานช่าง กระแสการผลิตแบบช่างฝีมือและพื้นที่สำหรับงานช่างฝีมือกลายเป็นเวทีใหม่สำหรับการผลิตนวัตกรรมที่เน้นการสร้างผลงานจากมือมนุษย์

การอนุรักษ์งานประเพณีหมายถึงการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง งานหัตถกรรมไม่จำเป็นต้องเป็นงานศิลปะแบบเก่าเสมอไป วัตถุที่นับเป็นงานหัตถกรรมควรจะมีองค์ประกอบพื้นฐานดังนี้ : เทคนิค คอนเซ็ปต์ ประโยชน์ใช้สอย โครงสร้าง และวัสดุที่เข้าสู่กระบวนการผลิตออกมาเป็นวัตถุใหม่ ประเทศอินโดนีเซียมีการผลักดันนักผลิตรุ่นใหม่ให้เรียนรู้เทคโนโลยีเปิดกว้างรับความรู้ใหม่ร่วมงานกับคนสาขาอื่น รู้จักเล่าเรื่องให้สื่อสารคุณค่าของงานออกมาให้ได้ การใช้ภาษางานออกแบบสื่อสาร งานประเพณีให้กลายเป็นงานที่ดูทันสมัยได้ สุดท้ายเรื่องของแนวโน้มจะไม่ใช้ประเด็นสำคัญ แนวโน้มช่วยให้เราสามารถหาจังหวะที่เหมาะสมกับความคิดที่ลงตัวแล้วสร้างสรรค์ออกมาได้แม่นยำ

In Indonesia a lot of young designers are working very fast toward making new products. We still want to preserve our traditions and our natural resources and in our design styles we tend to take something traditional and apply new elements to it.

ในอินโดนีเซีย นักออกแบบรุ่นเยาว์จำนวนมากกำลังสร้างงานใหม่ๆ ออกสู่ตลาดในเวลารวดเร็ว เรายังคงต้องการอนุรักษ์งานประเพณีและทรัพยากรธรรมชาติเอาไว้ด้วย เราจึงมีแนวโน้มที่จะทำงานออกมาในแนวประเพณีมากยิ่งขึ้นและมีการเลือกนำเอาองค์ประกอบใหม่ๆ เข้ามาประยุกต์ใช้

Slow design shaping the new chic

Laos Veomanee Douangdala

In Laos there is a real appreciation for the finest silk weavings, gold embroidery and fine arts. Crafts are very lively, and people here still use traditional items for daily life. You will see local women wearing traditional skirts of complex patterns, men using silk and cotton shirts and other popular items such as gold jewelry, lacquerware, silverware, mulberry paper items, bamboo and rattan weaving finding place in everyday life.

The current trend in fashion and design is the artisan and hand-made movement in Asia and the western world and many groups and companies are making products that incorporate more international, artisanal methods. Eco fashion and ethical fashion are buzz terms at the moment and should be in good sight in the future for craft producers.

In November of this year the Lao Handicraft festival will take place in Vientiane and in December Luang Prabang will celebrate its 20th anniversary as a world heritage town. As these communities continue to connect with the outside world, a strong foothold remains to be set in Laos. Every day we receive requests for info, wholesale and partnership opportunities that point to increased interest, but a firm pivot point from traditional goods to more collaborative and innovative outputs is still lacking. The supply chain is very far apart and tightly integrated. The future requires more effective, and supportive supply chains allowing for value to be shared equally and the sustainability of the market to be improved. Every relationship is transactional, but should be more invested and collaborative.

ประเทศลาวยังให้คุณค่าต่องานศิลปะพื้นบ้าน งานปักดินทอง งานทอผ้าไหม งานหัตถกรรมยังมีชีวิตชีวา คนที่นี่ยังมีเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน ที่เป็นประเพณีพื้นบ้าน คุณยังเห็นผู้หญิงชาวลาวสวมใส่กระโปรงที่มีลวดลายสละสลวย ผู้ชายสวมเสื้อผ้าไหม และผ้าฝ้าย และเครื่องใช้ที่ได้รับความนิยม อย่างเครื่องประดับทอง เครื่องเคลือบเงา เครื่องเงิน ของใช้ที่ทำจากกระดาษสา ไม้ไผ่ และหวายในชีวิตประจำวัน

กระแสแนวโน้มด้านแฟชั่นและงานออกแบบ เป็นงานที่มีความเป็นเอเชียและโลกตะวันตกอยู่ด้วยกัน ผู้ผลิตหลายรายกำลังผลิตสินค้าที่มีความเป็นสากลมากขึ้น งานแฟชั่นที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและแฟชั่นแนวชาติพันธุ์ ยังคงเป็นกระแสฮิตและมีอนาคตที่ดีในสายตาของผู้ผลิตงานหัตถกรรม

ในเดือนพฤศจิกายนปีที่ผ่านมาเทศกาลหัตถกรรมลาวที่เวียงจันทน์และเดือนธันวาคมนี้หลวงพระบางจะฉลองการเป็นเมืองมรดกโลกครบ 20 ปี ชุมชนที่นี้ยังคงพยายามให้ความสนใจในการส่งออก หรือร่วมลงทุนเพิ่มมากขึ้นแต่ผู้ผลิตท้องถิ่นที่พร้อมจะรวมงานและสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ ยังขาดแคลนจำนวนห่วงโซ่อุปทานยังไม่แข็งแกร่งพอเราต้องการเครือข่ายที่มีประสิทธิภาพมากกว่านี้ในการพัฒนาตลาดให้ยั่งยืนต่อไปเราต้องการความร่วมมืออย่างใกล้ชิดทั้งในเรื่องของการร่วมทุนและร่วมพัฒนา

In Laos the living culture is still alive and used by people in daily life. Young people are still interested and learning traditions passed on from generation to generation. We hope that in the future they will continue to develop Laos textiles and create something amazing.

ในประเทศลาว วัฒนธรรมท้องถิ่นยังคงอยู่ในชีวิตประจำวัน คนหนุ่มสาวยังให้ความสนใจและเรียนรู้ประเพณีดั้งเดิมที่ถ่ายทอดจากคนรุ่นต่อรุ่น เราหวังว่าในอนาคตพวกเขาจะคงพัฒนาผ้าลาวกันต่อไปและสร้างสิ่งใหม่ๆ ที่นำดินแดนขึ้นมาได้

Seeking a strong pivot point

Malaysia Wen Hsia

Asian Designer- Now & Future

As a homegrown architect from a middle class background, I have observed that being an Asian designer is pretty similar to being in the middle class.

As architects and designers, we have learned most of our design values from the west.

At the same time, we are losing our arts and crafts fast while we are propelled toward development. In terms of technology and skill, we are neither low tech nor hi tech.

We are caught very much in the middle while searching for identity, technology, and workmen's skills.

In this scenario, should we see ourselves being stuck? Although we are Asians in the middle, I think this could be a blessing in disguise.

It is true that we have constraints and a lack of resources. So, like a cook, when we have only so much of an ingredient, we have to look and relook at whatever is available, the materials and skills. We have to be happy with the technology that we have and work around it.

Although we cook small dishes, it is really exciting when we find a new method to cook, introduce a new detail, or make a simple but meaningful dish.

Do all the small things we do matter in this rapid developing design world? In terms of their scale to the overall design development?

At the end of the day, regardless of big or small, the real challenge is to keep the attitude small and stay focused. Do every job as if it is our first or last.

นักออกแบบชาวเอเชีย - ปัจจุบันและอนาคต

การที่ฉันเป็นสถาปนิกที่เติบโตขึ้นมาจากพื้นฐานชนชั้นกลาง ทำให้มองคุณนักออกแบบชาวเอเชียคล้ายกับคนชั้นกลางเช่นกัน

เราเรียนรู้คุณค่าของงานออกแบบส่วนใหญ่จากมุมมองของตะวันตก ในขณะที่เดียวกัน เราจะละทิ้งศิลปะและงานหัตถกรรมหลายๆ อย่างเพื่อไล่ตามความทันสมัยแบบตะวันตก ถ้ามองในแง่ของเทคโนโลยี เราไม่ได้เป็นพวกโลก แต่ก็ไม่ถึงขนาดจะเป็นพวกไฮเทคเสียทีเดียว

เราเป็นอะไรตรงกลางไม่ว่าจะเป็นเรื่องอัตลักษณ์ เทคโนโลยี และทักษะเชิงช่าง ในสถานการณ์เช่นนี้ เราควระมองว่าเรารู้คนอื่นไม่ได้หรือ? แม้ว่าเราจะอยู่กลางๆ แต่ฉันคิดว่ามันเป็นจุดแข็งของเรา

จริงอยู่ที่เราอาจจะมีข้อจำกัดต่างๆ นานา โดยเฉพาะทรัพยากร ลองคิดว่าเราเป็นพ่อครัวหรือแม่ครัวสิ เรามีหน้าที่หาสูตรอาหารด้วยส่วนผสม เครื่องปรุงตามที่เรามีและหาได้ ไม่ว่าจะเป็นวัสดุหรือทักษะต่างๆ เราต้องรู้จักใช้เทคโนโลยีที่เรามีให้เกิดประโยชน์สูงสุด

แม้ว่าเราจะทำอาหารจานเล็กๆ แต่เราทำให้มันมีรสชาติน่าลิ้มลองได้ด้วยวิธีปรุงอาหารในแบบของเรา มีรายละเอียดที่ไม่เหมือนใครหรือกระทั่งมันอาจจะเป็นอาหารธรรมดาๆ ทว่ามีควมหมายบางอย่างแฝงอยู่ในนั้น

งานเล็กๆ ที่เราทำจะมีความหมายอะไรในโลกของงานออกแบบนี้พัฒนาไปอย่างรวดเร็วเช่นนี้หรือไม่? หากจะมองที่ขนาดเมื่อเทียบกับการพัฒนาโดยรวม

ท้ายที่สุดแล้วงานไม่ว่าจะเล็กหรือใหญ่ขนาดไหนก็ตาม ความท้าทายที่แท้จริงมันอยู่ที่การรักษาคูณคตที่เล็กๆ แต่มุ่งมันเอาไว้ให้ได้ต่างหาก จงทำงานทุกชิ้นราวกับมันเป็นงานชิ้นแรกชิ้นสุดท้ายของเรา

In the middle, small and focused

We are caught very much in the middle while searching for our identity, skill and technology. So, are we stuck? I think that being an Asian in the middle is actually a good thing - with limited options we have to look very hard at whatever is available and work around it. Small practice, small details, small works, one job at a time.

เรามักจะถูกจัดอยู่กลางๆ เวลาพูดถึงเรื่องอัตลักษณ์ ทักษะ และเทคโนโลยี นั่นเป็นปัญหาหรือเปล่า? ฉันคิดว่าความเป็นชาวเอเชียระดับกลางๆ นี่เป็นข้อดีอย่างหนึ่ง ความที่เรามีทางเลือกไม่มากนัก เราเลยต้องคัดเฟ้นดีๆ ตามสภาพแวดล้อมที่มีอยู่ ทำอะไรเล็กๆ แต่พอตัว มีรายละเอียดเล็กๆ โครงการเล็กๆ ค่อยๆ ทำเป็นชิ้นๆ ไป

As the country now gains openness and more items are flooding the market, traditional crafts are in decline. We can only hope that with the arrival of new ideas, and with openness, new ideas will also come to Myanmar and help to revive or create new crafts, making people aware of the beauty of renewable materials and building on traditional crafts by bringing new ideas to the scene in Yangon.

ในขณะที่ประเทศกำลังเปิดรับสินค้าใหม่ๆ จากตลาดที่ทะลักเข้ามา งานหัตถกรรมแบบพื้นบ้านได้รับความนิยมลดลง เราได้แต่หวังว่าจะเป็นแนวคิดใหม่ๆ ที่เปิดกว้างสามารถนำเมียนมาร์ไปสู่การสร้างสรรค์หัตถกรรมที่มีความสดใหม่ ช่วยให้ผู้คนมองเห็นความงามของวัสดุที่ถูกนำมาใช้งานในรูปแบบใหม่ และการให้แนวคิดใหม่ๆ ในการสร้างงานหัตถกรรมในเมืองย่างกุ้ง

Myanmar Ulla Kroeber

With the last 3 years' gradual opening of the country after decades of seclusion, Myanmar is now open to new influences and with that new consumer goods. Forgotten are the times when Myanmar craft were valued and treasured since they were the only things available. Myanmar is now at a point where the country has to integrate all those new influences into its own identity, trying to find an "appropriate language" of style and design. Mass produced imported items lie next to genuine Myanmar crafts and for the inexperienced eye of the foreign visitor, as well as the local consumer, price differences are often not clear.

Many Myanmar ladies and gents still wear the elegant longhi / paso which gives people the elegance unique to Myanmar, and many women have or had a flower or dot patterned longhi in their wardrobes, but these longhis are now available in styles which imitate the woven patterns and make it impossible for the weavers to compete with those far more cheaply produced patterns. A great number of looms are lying idle, and many weavers can no longer make a living out of weaving traditional longhi and blanket patterns.

But not all is lost. There are remarkable initiatives and a number of crafts people and designers who are trying to understand and serve the demands of the times and the growing market. Together they are trying to introduce new materials and new ways of using unique Myanmar crafts in present day life.

เพียงเวลาแค่ 3 ปีของการเปิดประเทศหลังจกปิดตัวเองมาเป็นเวลากว่า 30 ปีนั้น เมียนมาร์ได้รับอิทธิพลจากสินค้าอุปโภคบริโภคใหม่ๆ จนทำให้ผู้คนลิ้มคุณค่าของงานหัตถกรรมซึ่งครั้งหนึ่งเคยเป็นงานประเภทเดียวที่ประเทศมีอยู่ เมียนมาร์ในปัจจุบันรับเอาอิทธิพลใหม่ๆ จากภายนอกเข้ามาสู่เอกลักษณ์ของตัวเอง และพยายามค้นหารูปแบบของงานออกแบบที่มีภาษาของตัวเอง สินค้านำเข้าจำนวนมากมายวางเรียงรายคู่กับงานหัตถกรรมท้องถิ่นซึ่งสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติและผู้บริโภคท้องถิ่นเองยังไม่เห็นความแตกต่างของราคา

ผู้หญิงและผู้ชายชาวพม่ายังคงสวมใส่ผ้าถุง / โสร่งที่มีความสง่างาม ผ้าถุงลายดอกหรือลายจุดที่เคยสวมใส่แบบในอดีตกลายเป็นผ้าสมัยใหม่ที่ทอเลียนแบบลวดลายเดิมแต่ขายในราคาที่ถูกกว่ามาก ทำให้ผ้าทอมือแข่งขันในตลาดไม่ไหว ช่างฝีมือก็ไม่สามารถหาเลี้ยงชีพจากงานทอได้อีกต่อไป

แต่ไม่ใช่ทุกๆ อย่างจะสูญหายไปหมด ยังมีนักคิดสร้างสรรค์ บุคลากรด้านหัตถศิลป์และนักออกแบบอีกหลายคนที่ยพยายามทำความเข้าใจกับความต้องการที่เปลี่ยนแปลงไปในตลาด พวกเขาพร้อมกันนำวัสดุใหม่ วิธีการผลิตใหม่ๆ ที่ใช้สร้างงานหัตถกรรมของเมียนมาร์ในรูปแบบใหม่ที่เข้ากับชีวิตประจำวันในปัจจุบันได้

Learning to embrace new influences

Philippines Antonio Budji Layug and Royal Pinenda

Products should have a story to tell. This may be a story revolving around a particular tradition, culture, point in history, or simply a celebration of what we find around us such as indigenous materials and local skills. The trend forecast in the Philippines is Soul Crafts, as we keep it real and honest as it should be in order to exude the true spirit of Filipino craftsmanship.

We are currently exploring the marriage of new technologies and artistry through organic lighting design with various finishes and materials such as porcelain, handmade paper, abaca, blown glass, metal wires and sheets. We always make it a point to focus on what is artisanal and what is design-forward. The challenge that keeps our creativity alive is to positively contribute to the variety of the world and, hopefully in the process, create a new global standard. This demands constant innovation, reinvention and fresh inspiration. Collaboration with different designers and manufacturers with diverse disciplines and sensibilities produces interesting surprises.

As a total design firm, we at BUDJI+ROYAL Architecture+Design take a holistic, progressive approach.

Rather than appreciating an object by itself, we treat each product and craft as a distinct and integral part of the whole environment, transforming spaces and enhancing overall lifestyle. Through the creation of this total concept and philosophy, a product and its sensibility becomes authentic to one's culture. We are honored to be part of the movement to bring a modern ASEAN lifestyle to the world.

ผลิตภัณฑ์ทุกชิ้นล้วนมีหน้าที่บอกเล่าเรื่องราว ซึ่งอาจจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับประเพณี วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ หรือการเฉลิมฉลองให้กับอะไรบางอย่างที่เราค้นพบ อาทิ คุณสมบัติดั้งเดิมของวัสดุนั้น หรือฝีมือช่างท้องถิ่น เป็นต้น การทำนายเรื่องแนวโน้มของงานหัตถกรรมในฟิลิปปินส์น่าจะเป็นเรื่องของหัตถกรรมที่มีวิญญาณ ซึ่งหมายถึงงานที่สามารถสะท้อนจิตวิญญาณแท้ๆ ของงานช่างฝีมือแบบฟิลิปปิน์ออกมาได้อย่างจริงจัง

เรากำลังค้นหาทางผสมผสานเทคโนโลยีใหม่ๆ กับศิลปะงานออกแบบโคมโพรูป ทรังธรรมชาติ โดยใช้วัสดุและพื้นผิวหลากหลาย อาทิ กระเบื้องเคลือบ กระดาษทำจากมือ ปออะบากา แก้วเป่า ขดลวด และแผ่นโลหะ เรามุ่งไปที่ผลลัพธ์ที่มีความงามและก้าวล้ำในเชิงออกแบบ ความท้าทายของเราอยู่ที่การผลิตงานสร้างสรรค์ที่สามารถเจาะเข้าไปในทุกๆ ที่ในโลก และสามารถสร้างมาตรฐานขึ้นมาใหม่ในที่สุด การที่จะบรรลุผลลัพธ์ดังกล่าวได้นั้นเราต้องนวัตกรรม การรื้อ และสร้างสิ่งใหม่ๆ และแรงบันดาลใจที่มีความสด การทำงานร่วมกันระหว่างนักออกแบบและผู้ผลิตจากสาขาต่างๆ ที่มีความหลากหลาย ช่วยสร้างความน่าประหลาดใจอันน่าทึ่งได้เสมอ

พวกเรา Budji + Royal Architecture + Design เป็นบริษัทรับงานออกแบบครบวงจร ใช้วิธีการทำงานที่ก้าวหน้าและเป็นองค์รวม

เรามีมุมมองต่อผลิตภัณฑ์และหัตถกรรมในแง่ของการเป็นส่วนหนึ่งของสภาพแวดล้อมทั้งหมด ซึ่งมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงสเปซและสร้างไลฟ์สไตล์ที่มีระดับขึ้นไปกว่าเดิม

ภายใต้แนวคิดและปรัชญาเป็นเนื้อเดียวกันทั้งหมด ผลิตภัณฑ์และอารมณ์ความรู้สึกของมันเป็นหนึ่งเดียวกันเป็นเนื้อหาสาระเดียวกันกับวัฒนธรรม เรารู้สึกเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของการก้าวไกลในการแนะนำไลฟ์สไตล์อาเซียนให้โลกได้รู้จัก

In the Philippines we are looking at a good example of how you can have a design evolve from one designer, combining and working together and evolving into something that could be very decorative and at the same time very useful. We look at products and interpret them and consider how we can create spaces that will enhance and create atmosphere.

สำหรับในฟิลิปปินส์นั้นเรากำลังมองหาตัวอย่างดีๆ ที่เป็นการทำงานร่วมกันระหว่างนักออกแบบต่างสาขา ไม่ว่าจะมาร่วมกันหรือช่วยกันทำงานออกมาเป็นผลงานที่มีทั้งความสวยงามและประโยชน์ใช้สอย เวลาเรามองไปที่ผลิตภัณฑ์เราจะตีความหมายของผลิตภัณฑ์เหล่านั้นและต่อยอดออกเป็นสเปซที่ทำให้ผลิตภัณฑ์เหล่านั้นโดดเด่นขึ้นมาและสร้างบรรยากาศโดยรวมเข้าไปอีก

Celebrating the spirit of soul crafts

Crafting a Singapore language

As Asian designers, what we should continuously look at is what is the new east meets west? There is always that constant search into myself to dig into what is being Chinese, what is being Singaporean and what is being Asian, to really tap into my own culture and to give it a new spin, to modernize it and to speak the language of this generation.

ในฐานะที่เป็นนักออกแบบชาวเอเชีย สิ่งที่เราควรจะค้นหาค้นอย่างต่อเนื่องก็คือความเป็น "ตะวันออกพบตะวันตก" ในแบบใหม่สำหรับตัวฉันยังมีเรื่องที่ต้องค้นหาอีกลงไปอีก พบว่า ความเป็นชาวจีนคืออะไร ความเป็นชาวสิงคโปร์คืออะไร และชาวเอเชียคืออะไรกัน เพื่อให้ครอบคลุมวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับตัวฉันโดยตรง และเข้าใจมันแบบทะลุทุกมิติ จากนั้นก็คลี่คลายออกมาเป็นภาษาสมัยใหม่ที่สื่อสารกับคนรุ่นปัจจุบันได้

Singapore Kelly Cheng

Being a small country with few sources of raw materials, Singapore is not really know for its crafts nor craftsman. Design students are mostly saavy with softwares and computers, but design schools do not place a big emphasis on crafting. While there is a small wave right now with young people setting up letterpress and leather-goods and jewelry making studios, most other design studios would rather invest in laser-cutters for instant gratification in the area of "crafting." Most of the other craftsmen such as rattan-furniture makers and traditional tailors are the last surviving generation, when they are gone, I really doubt we will have new people taking over these traditional trades.

So perhaps instead of a craft trend, I think Singapore designers are more inclined to build up a Singapore language. This year, as we celebrate the nation's 50th birthday, the urgency for a distinct Singapore design language becomes more pressing. While it is easy to link Chinese ink or calligraphy to Chinese culture, Batik and tie-dye to Indonesian culture, being a multi-racial multi-cultural society, is there a visual language that could speak of multiple identities? I guess the search for this unique language will be the new trend of Singapore design.

การที่สิงคโปร์เป็นเพียงประเทศเล็กๆ ที่แทบจะไม่มีวัตถุดิบใดๆ เลย ประเทศนี้จึงไม่เป็นที่รู้จักกันในเรื่องของงานหัตถกรรมและช่างฝีมือ นักศึกษาด้านการออกแบบได้รับการฝึกฝนเกี่ยวกับซอฟต์แวร์และคอมพิวเตอร์เสียเป็นส่วนใหญ่แทบจะไม่เน้นเรื่องงานหัตถกรรมเอาเสียเลย ในขณะที่ปัจจุบันเกิดคลื่นลูกเล็กๆ ของคนหนุ่มสาวที่ก่อตั้งสตูดิโอรับงานด้านตัวพิมพ์ งานเครื่องหนัง และเครื่องประดับ แต่สตูดิโอส่วนใหญ่ยังคงลงทุนไปกับอุปกรณ์เลเซอร์คิดมากกว่าจะเป็นเรื่องของงานฝีมือ ช่างฝีมือที่มีอยู่อย่างช่างทำเฟอร์นิเจอร์หวาย และช่างตัดเย็บเสื้อผ้าในขณะที่ต้องนับได้ว่าเป็นคนรุ่นสุดท้ายที่ยังคงหลงเหลืออยู่เพียงน้อยนิด ฉันยังสงสัยอยู่ว่าต่อไปจะมีใครเหลือมาทำงานทางด้านช่างฝีมือแบบนี้บ้าง

ดังนั้นแทนที่จะตามหาแนวโน้มของหัตถกรรมว่าเป็นอย่างไร ฉันคิดว่าสิงคโปร์ควรจะหันมาสร้างภาษางานออกแบบของสิงคโปร์ขึ้นมาจะดีกว่า ปีนี้เรามีงานฉลองครบรอบการตั้งประเทศครบ 50 ปี ยิ่งทำให้ความสำคัญของการมีภาษางานออกแบบที่มีความเป็นสิงคโปร์ได้รับความสนใจอย่างจริงจัง ถ้าเป็นวัฒนธรรมจีนการจะเชื่อมโยงกับลายเส้นหมึกจีนหรือตัวอักษรที่ดูจะสมเหตุสมผลเช่นเดียวกับผ้าบาติกหรือการมัดย้อมกับวัฒนธรรมอินโดนีเซีย สังคมเราเป็นสังคมที่มีความหลากหลายทางเชื้อชาติและวัฒนธรรมมันจะมีภาษาภาพแบบไหนที่สามารถสะท้อนอัตลักษณ์ที่มีความหลากหลายแบบของเรานี้ได้บ้าง? ฉันเชื่อว่าการค้นหาคำภาษาที่แสดงความเป็นตัวเองออกมาให้ได้จะเป็นแนวโน้มใหม่ของงานออกแบบในสิงคโปร์

Vietnam Pham Huyen

Vietnam needs to be brave enough to say no to low-end, poorly designed products. Concentration on midrange markets will help to improve the capacity of design and quality while allowing for better use of materials and skilled labor. Craft villages are now aware that poor design products are no longer profitable ones and we should encourage effective cooperation in product development across sectors of the handicraft industry in order to help each other to cope with the holistic quality issue. From government authorities to craftsmen families, design is the keyword to discussion about better business.

Collaboration across different handicraft sectors will also help to sustain material supply and efficiency production, leading to collaboration among producers and allowing for designers to revitalize and build up a more competitive advantage. Moreover, collaboration can create diversified opportunities in all aspects of product promotion and development. From co-branding with the designer and co-distribution with a lighting shop to co-marketing with a local hotel chain and inspiring the customer to interact with the product, the crafter will allow for handicraft products to become a true living value for life and not just an art form to be looked at!

The costs of materials and labor have increased rapidly in recent years, a challenge that forces the manufacturer to find better ways to achieve effectiveness in the design and production of handicrafts. By combining new technologies and artisans' skills, we can offer a mass production price while maintaining the uniqueness and sophistication of these handcrafted products.

เวียดนามควรจะทำสิ่งที่ปฏิเสธผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพต่ำทั้งในเชิงผลิตและเชิงสร้างสรรค์ การเน้นไปที่ตลาดระดับกลางจะช่วยให้เกิดการพัฒนาคุณภาพด้านการออกแบบและสามารถใช้วัสดุที่ดีกว่า รวมถึงช่างที่มีฝีมือดีกว่า หมู่บ้านที่ผลิตงานหัตถกรรมเริ่มตระหนักกันแล้วว่าผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพงานออกแบบต่ำจะไม่สามารถสร้างกำไรได้อีกแล้ว และเราควรกระตุ้นให้เกิดการร่วมมือกันระหว่างอุตสาหกรรมด้านหัตถกรรมสาขาต่างๆ เพื่อช่วยให้ยกระดับคุณภาพโดยรวม ไม่ว่าจะหน่วยงานของรัฐหรือจะเป็นระดับครัวเรือนที่ผลิตงานหัตถกรรม งานออกแบบคือปัจจัยสำคัญที่จะทำให้ธุรกิจเจริญงอกงามขึ้นกว่าเดิม

การร่วมมือกันระหว่างหัตถกรรมแขนงต่างๆ ยังช่วยให้เรื่องการบริหาร แหล่งวัตถุดิบให้เกิดความยั่งยืนและการผลิตที่มีประสิทธิภาพ การร่วมมือระหว่างผู้ผลิตและนักออกแบบยังเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ตลอดจนโอกาสในการโปรโมทและพัฒนาผลิตภัณฑ์ได้อย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการ co-branding กับนักออกแบบ การ co-distribution กับร้านขายไฟ การ co-marketing กับเครือโรงแรมท้องถิ่น หรือการเชื่อมโยงให้ลูกค้าร่วมทำอะไหล่กับผลิตภัณฑ์และช่างหัตถกรรมจะมีส่วนช่วยทำให้ผลิตภัณฑ์เกิดมูลค่าในชีวิตประจำวันมากกว่าจะเป็นเพียงศิลปะวัตถุที่เอาไว้ดูอย่างเดียว

ต้นทุนของวัสดุและแรงงานถีบตัวสูงขึ้นอย่างรวดเร็วในช่วงเวลาไม่กี่ปีมานี้เป็นความท้าทายที่ผู้ประกอบการกำลังเผชิญอยู่และเป็นตัวเร่งให้หาวิธีการในการออกแบบและผลิตสินค้าที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยการผสมผสานเทคโนโลยีใหม่กับความชำนาญของช่างฝีมือ เราจะสามารถหาราคาในแบบของสินค้าที่ผลิตจำนวนมากได้ และยังสามารถรักษาคุณภาพที่โดดเด่นของงานฝีมือเอาไว้ได้ด้วยเช่นกัน

Redefining the root to grow

I do believe that craft plays a significant role for the future and we should try to come up something that offers a new, timeless design. Craft is based on the story behind the product and craft products should not only be functional or material things, they should be more focused on conveying the past to the future.

ผมเชื่อว่างานหัตถกรรมจะมีบทบาทสำคัญมากในอนาคต และเราควรพยายามคิดค้นอะไรที่นำเสนองานออกแบบที่ไร้กาลเวลา งานหัตถกรรมมีเรื่องราวอยู่เบื้องหลัง ผลิตภัณฑ์เชิงหัตถกรรมไม่ควรจะมีแค่ประโยชน์ใช้สอยหรือใช้วัสดุเท่านั้น แต่ควรจะเป็นสื่อนำเรื่องราวจากอดีตไปสู่อนาคตด้วย

The trend today is that the designer, the crafter, will be more focused on presenting their thought, design concept and process before actually presenting the look of the product. They are looking to use patterns, but looking deeper into the pattern and finding an innovative application for it. Crafters who try to find new materials, new patterns and new tools... looking deeper into our ethnicity, our culture, and trying to recreate new patterns.

แนวโน้มของวันนี้คือ นักออกแบบ ช่างฝีมือ จะต้องสามารถนำเสนอ ความคิด กรอบ และกระบวนการออกแบบออกมาให้ได้ก่อนที่จะนำเสนอรูปลักษณ์ของตัวผลิตภัณฑ์ พวกเขากำลังมองลึกลงไปจากลวดลายบนพื้นผิวและหาวิธีการนำเสนอมันออกมาอย่างสร้างสรรค์ ช่างฝีมือที่กำลังค้นหาวัสดุ ลวดลาย และอุปกรณ์ใหม่ๆ ก็กำลังมองลึกลงไปในเรื่องอัตลักษณ์ชาติพันธุ์ วัฒนธรรม และพยายามสร้างลวดลายขึ้นมาใหม่

Thailand Jeremiah Pitakwong

The New Traditional 2015-2016
Over the past year, the arts and crafts community has moved in some very interesting directions. Designers in the new generation have been turning their attention toward the production process, thinking up new materials, forms, and methods to create remarkable, eye-catching work.

Each year new designs tend more and more towards the world market, and earlier styles and skills are developed to be more modern and practical. With each design, the production process is further refined and the age-old expertise in materials, techniques, and cultural heritage of the new generation of Thai artisans give products their unique individuality.

The influence of modern technology has brought invention and experimentation in arts and crafts, as new materials having their roots in industrial work come into use. Master craftsmen use their fascination with new tools and equipment as inspiration to come up with ever more unique forms and methods. By combining their work with traditional ways, they express new levels of individuality and interest.

From these new directions comes inspiration for other kinds of design. The new generation's work is grafted onto the craftsmanship already passed down from generation to generation and, once fully understood, another new group of artisans comes along to make use of it, perhaps starting as handicraft hobbyists and developing their skills to produce their own amazingly beautiful designs. Thai folk artists place a high value on individuality, detail, and dedication to the production process. Because of this, it continues to be worth developing and passed on from one generation to the next.

งานประเพณีแบบใหม่ 2558 - 2557
หลายปีที่ผ่านมา ชุมชนศิลปะและหัตถกรรมได้เคลื่อนตัวไปในทิศทางที่น่าสนใจมากขึ้น นักออกแบบรุ่นใหม่หันมาให้ความสนใจในกระบวนการผลิต การคิดค้นวัสดุ รูปแบบ และวิธีการใหม่ในการสร้างสรรค์งานที่มีเสน่ห์น่ามอง ในแต่ละปีแนวโน้มของงานออกแบบเริ่มจะปรับทิศทางเข้าหาตลาดโลกมากยิ่งขึ้น สไตล์ และทักษะพื้นฐานแบบเดิมๆ เริ่มจะถูกปรับให้ทันสมัยและใช้งานได้สะดวกกว่าเดิม ในแต่ละชิ้นงานมีการปรับปรุงกระบวนการผลิตใหม่และผู้นำนโยบายทางด้านวัสดุ เทคนิค องค์ความรู้ทางวัฒนธรรม ที่ถ่ายทอดสืบต่อกันมาจนถึงรุ่นหลัง มีส่วนทำให้ผลิตภัณฑ์ที่ออกแบบขึ้นมาใหม่มีความโดดเด่นและมีเอกลักษณ์เป็นของตัวเอง

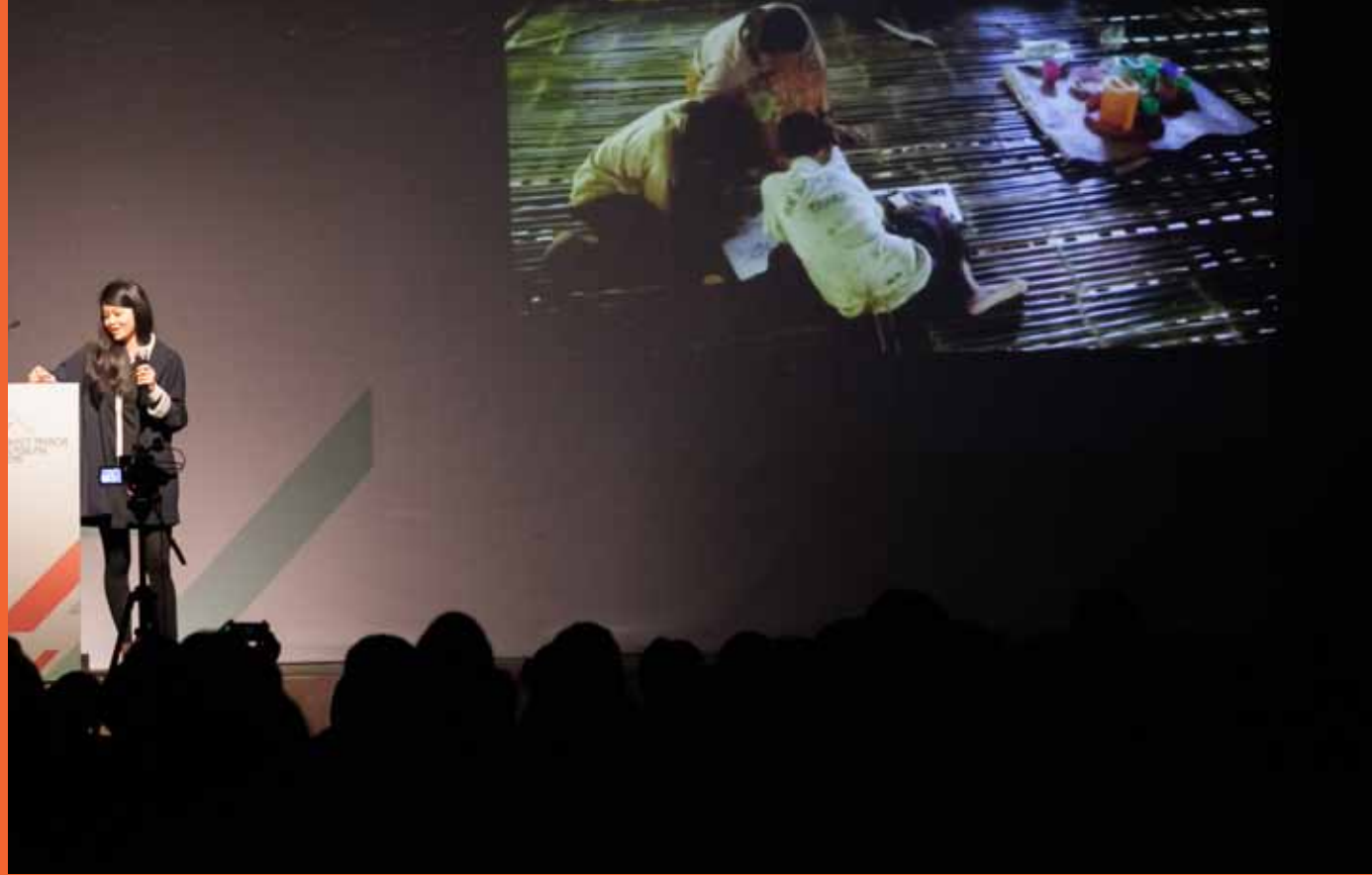
อิทธิพลของเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้นำสิ่งใหม่ๆ และการทดลองใหม่ๆ มาสู่วงการศิลปะและหัตถกรรม อย่างเช่น วัสดุใหม่ๆ จากงานอุตสาหกรรมเริ่มมีให้เห็นกันบ้างแล้ว ช่างฝีมือชั้นครูเลือกใช้อุปกรณ์และเครื่องมือใหม่ๆ ในการสร้างรูปแบบและวิธีการผลิตที่แตกต่างไปจากเดิม การนำเอาเทคนิคใหม่และเก่ามาทำงานร่วมกัน ทำให้ช่วยยกระดับคุณภาพของผลงานขึ้นมาได้อย่างมากมาย

ทิศทางใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นนี้นำไปสู่แรงบันดาลใจในการแตกยอดให้กับงานออกแบบประเภทอื่นๆ ด้วย งานของคนรุ่นใหม่เริ่มหันเหเข้าสู่งานช่างฝีมือที่สืบทอดต่อกันมาจากรุ่นหนึ่งสู่อีกรุ่นหนึ่ง เกิดเป็นศิลปินช่างสายพันธุ์ใหม่ขึ้นมาเรื่อยๆ บางรายเริ่มจับงานหัตถกรรมเป็นงานอดิเรกก่อนจะค่อยพัฒนาความชำนาญจนถึงระดับที่สามารถสร้างสรรค์งานออกแบบที่มีความสวยงามน่าตื่นตาตื่นใจขึ้นมาได้ ศิลปินพื้นบ้านของไทยเริ่มใส่ความเป็นตัวเอง รายละเอียด และความทุ่มเทเข้าไปในกระบวนการผลิต ด้วยเหตุนี้เองจึงเกิดการพัฒนาต่อยอดส่งผ่านจากรุ่นหนึ่งสู่อีกต่อไปได้อย่างทรงคุณค่า

The new traditional

Summary

01

As viewed through the lens of a graphic designer, artist, trend researcher, textile designer, architect, product designer, furniture designer, publisher and an editor, "Craft" was interpreted and reinterpreted by all the various speakers based on their different personal and professional backgrounds and how they have transformed and combined their national century-old cultural and traditional heritages with new modern vocabularies through their innovative crafts practices.

Coming from the quiet and small nation of Brunei, graphic designer Syen Sofian shared a story of how a banal object like a bar of soap made out of goat's milk brought "Borneo to the world" as the creative industry elevated the most ordinary object to be "a design object" simply by considering and valuing how to craft the brand, product details and process.

With a design education obtained in France and his art and design studio in Cambodia, speaker Em Riem discussed his inclination toward art, fashion, design and craft while describing his approach of utilizing "poor materials" available in Cambodia such as dried banana leaves, palm leaves and chicken feathers to create high fashion. Although his work remains rather conceptual in design, the humble material application truly showcases the original idea of how to stretch the potential of a material via creativity.

02

- 01 งานผลิตภัณฑ์ที่งานศิลปะ ผลงานของเอ็ม เรียม
- 02 ลวดลายในหัตถกรรมและงานฝีมือของช่างท้องถิ่นของบรูไน
- 03 ตัวอย่างผ้าของช่างฝีมืออินโดนีเซีย

03

เมื่อมองผ่านเลนส์ของนักออกแบบกราฟิก ศิลปิน นักวิจัยกระแสนิยม นักออกแบบสิ่งทอ สถาปนิก นักออกแบบผลิตภัณฑ์ นักออกแบบเฟอร์นิเจอร์ ผู้จัดพิมพ์และบรรณาธิการ "Craft" ได้ถูกตีความและให้ความหมายใหม่โดยผู้บรรยายหลายท่าน ตามบุคลิกลักษณะและพื้นฐานวิชาชีพของพวกเขาและวิธีที่พวกเขาปรับเปลี่ยนและรวมเอามรดกทางวัฒนธรรมและประเพณีของแต่ละชาติที่ยืนยาวมาเป็นศตวรรษมาผสมผสานกับความทันสมัยผ่านทางนวัตกรรมงานฝีมือ

นักออกแบบกราฟิก ซเยน โซเฟีย จากประเทศบรูไนซึ่งเป็นประเทศที่เงียบๆ เล็กๆ ได้แบ่งปันเรื่องราวสิ่งของที่แสนธรรมดาอย่างสบู่ก้อนหนึ่งที่ทำจากนมแพะที่นำพา "บอร์เนียวมาสู่เวทีโลก" ด้วยวิธีการที่อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ได้ยกระดับสิ่งธรรมดาที่สุดมาเป็น "งานออกแบบ" ด้วยวิธีการง่ายๆ โดยการให้ความสำคัญกับการออกแบบแบรนด์ รายละเอียดของผลิตภัณฑ์และวิธีการผลิต

เอ็ม เรียม ศิลปินและนักออกแบบที่ได้รับการศึกษามาจากฝรั่งเศสและมีสตูดิโอออกแบบในกัมพูชา ได้พูดถึงความรักที่มีต่องานศิลปะ แฟชั่น งานออกแบบและงานฝีมือ และยังพูดถึงวิธีการทำงานที่นำเอา "วัสดุที่ด้อยค่า" ที่มีในกัมพูชาอย่างเช่น ใบตองแห้ง ใบตาล และขนไก่มาทำเป็นแฟชั่นชั้นสูง ถึงแม้ว่างานออกแบบของเขาจะค่อนข้างออกแนวคอนเซ็ปชวล แต่วัสดุที่ด้อยค่าที่เขานำมาใช้ได้กลายเป็นผลงานที่แสดงให้เห็นแนวคิดในการจะสร้างความเป็นไปได้ให้กับวัสดุอย่างสร้างสรรค์อย่างแท้จริง

ตรี อุนุเคราะห์ นักออกแบบกราฟิกจาก BD+A ในอินโดนีเซีย ได้พูดถึงการประกาศตนเป็น "slow design" และวิถีทางที่แนวประเพณีได้มีบทบาทอย่างสูงต่ออัตลักษณ์ในงานฝีมือของอาเซียน เธอมองว่า ยิ่งเราร่วมมือกับเทคโนโลยีและสื่อสมัยใหม่มากเท่าไร ยิ่งทำให้เราโหยหางานฝีมือและกระบวนการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ด้วยมือมากขึ้นเท่านั้น

04

Tri Anugrah, a graphic designer of BD+A, discussed the manifestation of "slow design," and the ways in which our tradition is highly dependent upon an Asian craft identity. As Anugrah sees it, the more new technology and media we are connected to, the more we yearn for handcraft and the process of creating products by hand.

Speaker Veomanee Doungdala of Ock Pop Tok shared examples of the ways in which Laos's long history of weaving or silversmith work is reflected in their contemporary culture. "We change the traditional designs into products that can be used today," described Doungdala, as Laos still has the capability to showcase what is close to the heart, its traditional values and authentic Laotian aesthetic kept intact while simultaneously strengthening its craft community. Wen Hsia Ang, an architect from Malaysia discussed how craft finds its way into architecture through the process of responding to the environment. For example, building a simple modern support on the backbone of an indigenous craft can provide an alternative framework as well as a means of integrating a modern approach with natural tradition and craft.

Ulla Kroeber, lead designer of Pomelo described how the country has gone through rapid change over the past 3 years following the decades of isolation it experienced prior. The culture is still being kept intact, but by utilizing local materials and instilling them with characteristics pleasing to the foreigner's eyes, a new concept can be developed that utilizes local craft practices and symbolism while also resonating with a foreign cultural context.

"We put together a culture that makes promises to the future while still celebrating the past, yet we should be focusing more on the present and the future of the modern design world," described Antonio 'Budji' Layug of the Philippines as he emphasized the concept of his "total design approach." The concept takes on the totality of design by giving value to the place, space, atmosphere and all the small details.

- 04 แววมณี ดวงดาราและกลุ่มช่างในนามของออกพตค พยายามผสมผสานความร่วมมือเข้ากับความสำเร็จในการทอผ้าของช่างสาว
- 05 งานออกแบบสถาปัตยกรรมของเวน เชีย อัง และบีซีอิงในนามของ WHBC Architects มีกลิ่นอายของงานเชิงช่างในการใช้วัสดุต่างๆ

05

แววมณี ดวงดารา จาก ออกพตค (Ock Pop Tok) ได้แบ่งปันตัวอย่างของวิธีการต่างๆ ที่งานทอผ้าและงานเครื่องเงินที่มีประวัติศาสตร์อันยาวนานของลาวได้สะท้อนออกมาในวัฒนธรรมร่วมสมัยของพวกเขา "เราเปลี่ยนงานออกแบบแบบดั้งเดิมมาเป็นผลิตภัณฑ์ที่สามารถใช้งานในปัจจุบัน" แววมณีได้ให้ความเห็นว่า คนลาวยังมีความสามารถในการแสดงให้เห็นถึงสิ่งที่เขารัก คุณค่าของจารีตประเพณีและความงดงามแบบลาวที่ยังเก็บรักษาไว้อย่างดี ในขณะที่ช่วยเสริมความแข็งแกร่งให้กับชุมชนงานฝีมือของพวกเขาควบคู่กันไป

เวน เชีย อัง สถาปนิกชาวมาเลเซียได้บรรยายถึงการที่งานฝีมือได้เข้ามามีส่วนในงานสถาปัตยกรรมโดยผ่านกระบวนการในการตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อม ตัวอย่างเช่น การก่อสร้างที่รองรับการออกแบบที่เรียบง่ายทันสมัย บนแกนหลักของงานฝีมือแบบพื้นบ้านสามารถที่จะสร้างรูปแบบของงานที่แตกต่างออกไปและยังหมายถึงการรวมเอาวิธีการสมัยใหม่เข้ากับวิถีธรรมชาติและงานฝีมือ

อูลล่า โครเบอร์ หัวหน้างานออกแบบของ Pomelo ได้พูดถึงการที่ประเทศได้เปลี่ยนผ่านอย่างรวดเร็วในรอบสามปีภายหลังจากประสบการณ์ที่โดดเดี่ยวของตนเองนานเป็นทศวรรษก่อนหน้านี้ วัฒนธรรมยังคงได้รับการเก็บรักษาเอาไว้เป็นอย่างดี แต่เป็นการที่นำเอาวัสดุจากท้องถิ่นและค่อยๆ เสริมแต่งลักษณะต่างๆ ลงไปเพื่อให้ต่างชาติดูต่างชนิด แนวความคิดใหม่สามารถที่จะพัฒนาทำให้เกิดงานที่ทำโดยฝีมือท้องถิ่นและสัญลักษณ์ ในขณะที่สะท้อนให้เห็นบริบทของวัฒนธรรมจากต่างประเทศ "เรารวมเอาวัฒนธรรมที่มีแนวโน้มในอดีตและเรายังควรเน้นไปที่โลกของการออกแบบสมัยใหม่ทั้งในปัจจุบันและอนาคตให้มากขึ้น"

บูตจิ เลอเยก จากฟิลิปปินส์บรรยายว่า ในขณะที่เขาเน้นไปที่แนวความคิดของ "การออกแบบทุกอย่าง" แนวความคิดที่จะใช้การออกแบบอย่างเต็มที่โดยให้คุณค่ากับสถานที่ พื้นที บรรยากาศโดยรอบ และรายละเอียดเล็กน้อยๆ ทั้งหมดในลักษณะองค์รวม

06

Architect turned designer, publisher and editor, Kelley Cheng cunningly described that “Singapore has no craft” and “we have no craftsmen,” pointing out how craft skill can be combined with technology found behind the computer and that branding, book, exhibition and space design would fit well into her own reinterpretation of the word “craft.”

Pham Huyen Kieu of Haki Craft, a collaborative community whose practice is split between research and design based in Vietnam, described his efforts to link the old and the new generations as well as practitioners across disciplines. By using a multidisciplinary formula such as 1+1 (one artist + one designer or one designer +one shop owner) the results are a reinforcement of the strength of the product, increasing its ability to compete with other cheaply made and mass-produced products that flood the market.

Trained as an architect and now with 10 years of experience in the publication field, Jeremiah Pitakwong of Thailand’s current role also encompasses the promotion of craft and craftsmanship as much more than simply a lifestyle. “As crafters are getting younger and trendier they are developing a love for vintage machinery and utilizing media exposure to make craft the hottest trend in the design world today. We may not have the production capacity of China, or the technology advancement of Japan, or the stability of brands such as Europe, but we do have the slight edge,” described Pitakwong.

06 งานหัตถศิลป์ของเวียดนามในยุคปัจจุบันที่อยู่ในรูปของผลิตภัณฑ์ที่ถูกผลักดันให้เป็นงานส่งออก สร้างรายได้ให้กับประเทศ
07 โปรดักต์ชิ้นหนึ่งของ Pomelo Design ในพม่า
08 ผลงานออกแบบของบูตจิ เลอญู และรอยัล ฟินเนดา

08

เคลลี่ เซง ผู้ผันตัวเองจากการเป็นสถาปนิกมาเป็นนักออกแบบ ผู้จัดพิมพ์และบรรณาธิการ อธิบายอย่างแยบยลว่า “สิงคโปร์ไม่มีงานฝีมือ” และ “เราก็ไม่มีช่างฝีมือ” ได้ชี้ให้เห็นถึงวิธีที่สามารถนำทักษะทางงานฝีมือมาผสมผสานกับเทคโนโลยีที่มีคอมพิวเตอร์อยู่เบื้องหลัง และการสร้างแบรนด์ หนังสือ นิตยสาร และพื้นที่สำหรับงานออกแบบนั้น เข้ากันได้เป็นอย่างดีกับการตีความใหม่ของเธอกับคำว่า “งานฝีมือ”

ฟาม ฮูเยน เคียว จาก Haki Craft ผู้ประสานงานชุมชน ในเวียดนาม งานของเขาแยกเป็นงานวิจัยและออกแบบ บรรยายให้ฟังถึงความพยายามของเขาที่จะเชื่อมคนรุ่นเก่าและใหม่รวมทั้งคนทำงานต่างสาขาเข้าด้วยกัน โดยการใช้สูตรสหสาขาวิชาชีพ อย่างเช่น 1+1 (ศิลปินหนึ่งคน + นักออกแบบหนึ่งคน + เจ้าของร้านหนึ่งคน) ผลที่ออกมาทำให้เกิดความแข็งแกร่งของผลิตภัณฑ์ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันกับของที่ทำแบบถูก ๆ และผลิออกมาจำนวนมากที่มีท่วมตลาด

เจอร์เมย์ พิตักวงค์ จบการศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมและปัจจุบันมีประสบการณ์ในการทำงานทางด้านสิ่งพิมพ์มากกว่า 10 ปี บทบาทของเขาในประเทศไทยครอบคลุมไปถึงการส่งเสริมงานฝีมือและหัตถศิลป์ที่เป็นมากกว่าแค่เพื่อไลฟ์สไตล์เท่านั้น “เนื่องจากช่างฝีมือเริ่มอายุน้อยลงและทันสมัยมากขึ้น พวกเขาต่างก็พัฒนาความรักในเครื่องจักรโบราณ (vintage machinery) และมีการใช้สื่อเพื่อสร้างกระแสให้กับวงการออกแบบที่ร้อนแรงให้กับโลกของการออกแบบในปัจจุบัน เราอาจจะไม่มีความสามารถในการผลิตเหมือนอย่างจีน หรือความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีอย่างญี่ปุ่น หรือแบรนด์ที่มั่นคงอย่างยุโรป แต่เราก็มีอะไรที่ค่อนข้างล้ำสมัย” เจอร์เมย์กล่าว

10

09 การนำงานเชิงหัตถศิลป์ และลวดลายจากงานช่างในอดีตมาใช้ในงานออกแบบเก่าของนักออกแบบไทย
10 ส่วนหนึ่งของการทำงานฝีมือเชิงช่างของไทยในงานวิจัยของเจอร์เมย์ พิตักวงค์
11 งานออกแบบของ The Press Room นำโดย เคลลี่ เซง

We do share the same challenging issues all around ASEAN, as we are faced with the competition of cheap and mass-produced products that flood the market. The decline of the new generation to show interest in consuming traditional crafts and their neglect of the tradition behind their parents or grandparents practices is further an issue at hand. Traditional craft and family craft businesses are on the verge of extinction as they lack successors in the family who will carry on the practice. Furthermore, craft knowledge and know-how in terms of process has not been properly recorded, written down or passed on and therefore lost. The out of date style of craft that does not fit in with the contemporary lifestyle and younger generation is lacking support as well as the development of a sustainable income for fair trade craft practices and its artisans.

The contemporary ASEAN faces showcase the new and old school of the eastern way of life while maintaining open arms when it comes to western design values. How can we ensure that our crafts survive and pass the knowledge on to the next generation with pride while also succeeding in economic terms under the constraints of globalization infused with modern technology and foreign influence? How can we adapt and transcend our craft from that restricted to daily life and consumption based in the local community to domestic or national level consumption, regional consumption and ultimately global scale consumption without losing too much of our souls or selling our spirit and dignity? The ASEAN community is a small but rich symphony of craft. Because this is where ASEAN treasures lie, we should embrace and value our own diversity and eclectic character resulting in a celebration of our robust yet sophisticated craft culture that makes us a very unique, intrinsically beautiful, and one very fascinating and promising region.

09

11

เราต่างก็มีส่วนร่วมในปัญหาที่ท้าทายที่มีอยู่ทั่วไปในอาเซียน เพราะเราต่างก็ประสบกับการแข่งขันเรื่องราคาที่ถูกและการผลิตสินค้าจำนวนมากที่มีท่วมตลาด คนรุ่นใหม่ให้ความใส่ใจในการบริโภคงานฝีมือแบบดั้งเดิมน้อยลง และยังทอดทิ้งประเพณีดั้งเดิมลับหลังพ่อแม่หรือปู่ย่าตายายซึ่งเป็นการขยายปัญหาที่มีอยู่ออกไป งานฝีมือแบบดั้งเดิมและธุรกิจงานฝีมือในครอบครัวกำลังใกล้จะสูญหายไปเนื่องจากขาดผู้ที่สืบทอดในครอบครัวในการที่จะสืบสานงานต่อไป ยิ่งกว่านั้นความรู้ทางด้านงานฝีมือและความชำนาญในขั้นตอนการทำงานไม่ได้มีการจดบันทึกเอาไว้หรือถ่ายทอดต่อไปอย่างเหมาะสมและนี่เองที่ทำให้มันสูญหายไป งานฝีมือที่ล้ำสมัยที่ไม่เข้ากับวิถีชีวิตสมัยใหม่และคนรุ่นใหม่ และยังขาดการพัฒนาและสนับสนุนให้มีรายได้ที่ยั่งยืนและพอเหมาะในการที่จะทำงานฝีมือและงานศิลปะต่อไป

โฉมหน้าของงานร่วมสมัยของอาเซียนแสดงให้เห็นถึงแนวคิดแบบใหม่และเก่าของวิถีชีวิตของตะวันออกในขณะที่ยังคงอาแขนต้อนรับคุณค่าของงานออกแบบที่มาจากตะวันตก เราจะทำอย่างไรให้แน่ใจว่างานฝีมือของเราจะคงอยู่และได้รับการสืบทอดความรู้เหล่านี้ไปสู่คนรุ่นต่อไปด้วยความภาคภูมิใจในขณะที่ยังประสบความสำเร็จทางด้านเศรษฐกิจภายใต้ข้อจำกัดของโลกาภิวัตน์ที่อัดแน่นไปด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่และอิทธิพลจากต่างประเทศ ทำอย่างไรเราถึงจะประยุกต์และยกระดับงานฝีมือของเราจากข้อจำกัดจากของที่ใช้ในชีวิตประจำวันและบริโภคแต่เฉพาะในชุมชนท้องถิ่นมาสู่การอุปโภคภายในประเทศหรือระดับนานาชาติ อุปโภคในภูมิภาคและท้ายที่สุดในระดับโลก โดยที่ไม่สูญเสียหรือขายจิตวิญญาณและศักดิ์ศรีของเราจนเกินไป ประชาคมอาเซียนนั้นมีขนาดเล็กแต่อุดมไปด้วยงานฝีมือ เพราะนี่คือสมบัติของอาเซียนดังนั้นเราก็ควรที่จะโอบรับและให้คุณค่ากับความหลากหลายและลักษณะของการผสมผสานส่งผลให้เกิดวัฒนธรรมงานฝีมือที่เข้มแข็งและซับซ้อนซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของเรา เป็นความสวยงามที่มีคุณค่าและทำให้เป็นภูมิภาคที่มีความน่าสนใจและมีศักยภาพอย่างมาก

About SACICT

His Majesty King Bhumibol Adulyadej graciously issued the Royal Decree for the establishment of the SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand on September 20th, 2003. It was announced in the government gazette on October 31st of the same year and effective on the next day. The centre was therefore officially established as of November 1st, 2003 and called *SACICT* (pronounced "Sak-Sith") for short according to its initial.

Objectives

According to Section 7 of the Royal Decree of the Establishment of the SUPPORT Arts and Crafts International Center of Thailand (Public Organization) B.E. 2540 (2003). SCICT was established with the objectives to promote and support the integration of vocations leading to the creation of folk arts and crafts in line with Her Majesty Queen Sirikit's projects as well as to promote their marketing domestically and internationally.

Rationale of the Establishment

The reason to establish SACICT is indicated in the final part of the Royal Decree of the Establishment of the SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (Public Organization) B.E. 2546 (2003) as following: "Thai folk arts and crafts are handworks with the values and the tradition of originality and refinement of Thai craftsmanship. It is, therefore, rational for the Bangsai Arts and Crafts Training Centre with the cooperation of Public and Private sectors to establish the SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand with an aim to promote, support and develop Thai folk arts and crafts as well as to expand their markets domestically and internationally. The centre should be run independently and flexibly in order to facilitate the preservation and the development of the artistic heritage towards local and international appreciation.

Management Structure

SACICT is the government agency, a nonprofit-making public organization, according to the Act of Public Organization B.E. 2542 (1999). SACICT is managed to accomplish the set objectives by Chief Executive Officer (CEO) and overseen by the Executive Board under the supervision of Minister of Commerce.

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงลงปรามาภิไธยในพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) พ.ศ. 2546 เมื่อวันที่ 20 กันยายน 2546 และประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 31 ตุลาคม 2546 ซึ่งมิผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา (1 พฤศจิกายน 2546) จึงถือกำหนดให้วันที่ 1 พฤศจิกายนของทุกปี เป็นวันคล้ายวันสถาปนา ศ.ศ.ป. และให้มีชื่อภาษาอังกฤษว่า The SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (Public Organization) เรียกโดยย่อว่า "SACICT" (อ่านพ้องเสียงกับคำว่า "ศักดิ์สิทธิ์" ในภาษาไทย)

วัตถุประสงค์การจัดตั้ง

ตามพระราชกฤษฎีกา จัดตั้ง ศ.ศ.ป. พ.ศ. 2546 มาตรา 7 กำหนดให้ศูนย์มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมสนับสนุนให้มีการประกอบอาชีพผสมผสานเพื่อสร้างผลิตภัณฑ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านตามโครงการส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ พระบรมราชินีนาถ และส่งเสริมสนับสนุนด้านการตลาดสำหรับผลิตภัณฑ์ดังกล่าวทั้งในประเทศและต่างประเทศ

เหตุผลในการจัดตั้ง ศ.ศ.ป.

ในตอนท้ายของพระราชกฤษฎีกา จัดตั้ง ศ.ศ.ป. พ.ศ. 2546 ได้ให้เหตุผลในการจัดตั้ง ศ.ศ.ป.ไว้ดังนี้ "โดยที่ผลิตภัณฑ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านของไทยเป็นผลิตภัณฑ์ที่ทำด้วยมือซึ่งมีคุณค่าและเอกลักษณ์ของความเป็นไทยโดยเฉพาะ สมควรที่ภาคีรัฐภาคเอกชน และศูนย์ศิลปาชีพระหว่างประเทศจะประสานความร่วมมือในการจัดตั้งศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศขึ้นเพื่อส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนางานผลิตภัณฑ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านของไทย รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนด้านการตลาดการขยายตลาดทั้งในและต่างประเทศและจัดระบบการบริหารงานให้สามารถดำเนินการได้อย่างอิสระ คล่องตัว เอื้ออำนวยต่อการอนุรักษ์และพัฒนาผลิตภัณฑ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านสู่ความเป็นเลิศและเป็นที่ยอมรับแพร่หลาย ทั้งในและต่างประเทศ โดยจัดตั้งศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศขึ้นเป็นองค์การมหาชนตามกฎหมายว่าด้วยองค์การมหาชนจึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้"

รูปแบบการบริหาร

ศ.ศ.ป.เป็นหน่วยงานของรัฐซึ่งมีการบริหารงานในรูปแบบองค์การมหาชนตามพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. 2542 มีคณะกรรมการบริหารทำหน้าที่ควบคุมดูแลศูนย์ให้ดำเนินการกิจการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เป็นผู้รักษาการ ตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้ง ศ.ศ.ป. และมีผู้อำนวยการทำหน้าที่บริหารกิจการของศูนย์ และเป็นผู้บังคับบัญชาเจ้าหน้าที่และลูกจ้าง

visions from
**CRAFT
TRENDS
IN ASEAN
2015**

Published by

The SUPPORT Arts and Crafts
International Centre of Thailand
(Public Organization)
59 Moo4, Chang-Yai Sub-District,
Bangsai, Ayutthaya Province 13290
T +66 35 367 054-9
F +66 35 367 050-1
www.sacict.net

**Produced Edited and
Designed by**

art4d / Corporation 4d
81 Sukhumvit 26 Bangkok 10110
Thailand
www.art4d.com

Editor

Pratarn Teeratada

Associate Editors

Kamolthip Kimaree
Rebecca Vickers

Book Designer

Vanicha Srathonggoil

Photographers

Ketsiree Wongwan
Worarat Patumnakul

Production Coordinator

Poorinun Peerasunun

Project Manager

Chamatorn Robinson

Project Coordinator

Nathakan Ploysri

Special Thanks to

Apirom Kongkanan
Mallika Iamla-or

All images courtesy of
Craft Trends in ASEAN 2015

© 2015 The SUPPORT Arts
and Crafts International
Centre of Thailand
(Public Organization) &
Corporation 4d

All rights reserved. No part of this
publication may be reproduced or
transmitted in any form or by any
means, electronic or mechanical,
including photocopy or any storage
and retrieval system, without written
permission from the publisher.

Printed in Thailand

ယိၵ်ႈယိၵ်ႈ

SACICT

THE SUPPORT ARTS AND CRAFTS
INTERNATIONAL CENTRE OF
THAILAND
(PUBLIC ORGANIZATION)